

TORAH OHR • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת ויחי

Parshas Vayechi

The 5 maamarim of Torah Ohr on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/vayechi/

Contents

PARSHAS VAYECHI

Maamar 1	יהודה אתה יודוך אחיך וגו'	3
"Yehudah, you — your brothers shall acknowledge you"		
Maamar 2	ביאור על הנ"ל	17
An explanation of the above		
Maamar 3	אסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו	23
"Binding his foal to the vine, and the son of his she-donkey to the choice vine"		
Maamar 4	חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב	40
Red of Eyes from Wine, and White of Teeth from Milk		
Maamar 5	ביאור על הנ"ל	52
An Explanation of the Above		

יהודה אתה יודוך אחיך וגו'

“Yehudah, you — your brothers shall acknowledge you”

1 יהודה אתה יודוך אחיך וגו'. הנה יהודה נקרא ע"ש [על שם] הפעם אודה והוא בחי' הודי' שבכללות נשיי

[נשמות ישראל] מודים אנחנו לך ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים.

“Yehudah, you — your brothers shall acknowledge you,” etc. Now, Yehudah is named after “This time I will acknowledge (odeh),” and this is the quality of acknowledgment (hoda'ah) in the souls of Israel as a whole: “We acknowledge You,” and “we bend the knee, bow down and acknowledge.”

אלא שלמטה לפי שהוא תחת הזמן נקי הפעם אודה שלא כל העתים שוות. אבל למעלה במקור חוצב נשמותיהם הוא למעלה מן הזמן ושם נקי יהודה כי היו"ד מורה על ההוה כמו ככה יעשה איוב.

Only, below, since it is subject to time, it is called “This time (hapa'am) I will acknowledge,” for not all times are alike. But above, in the source from which their souls are hewn, it is above time, and there it is called Yehudah, for the yud indicates the present, as in “Thus Iyov would do (ya'aseh).”

ויהי [ויהיה] פי' המלה כמו יודה בתוס' [בתוספת] ה' יהודה ((ובנחמ"י [ובנחמיה] י"א) נכתב יהודה בסגול תחת הדל"ת)

And the meaning of the word would be like yodeh [“he acknowledges”], with the addition of a hei: Yehudah. (And in Nechemiah 11, Yehudah is written with a segol under the dalet.)

וענין הפעם אודה היינו אחר לידה והתגלות בחי' ראובן שמעון ולוי שהם הם הגורמים לבחי' הודיה זו.

And the matter of “This time I will acknowledge” is [that it comes] after the birth and revelation of the levels of Reuven, Shimon and Levi, for they are the very ones that bring about this quality of acknowledgment.

וזהו יודוך אחיך. וביאור ענין זה הנה ראובן הוא ע"ש [על שם] ראו בן בחי' ראייה ובחי' ראייה זו היא הגורמת המשכת בחי' האהבה.

And this is [the meaning of] “your brothers shall acknowledge you.” The explanation of this matter: Reuven is named after “See, a son” (re'u ben), the level of seeing (re'iyah); and this level of seeing is what brings about the drawing forth of the level of love.

כמ"ש פני אריה אל הימין אריה אותיות ראה וכן היה דגל מחנה ראובן תימנה כי ענין ראה הוא ענין התקרבות דרך חיבה כמ"ש כבכורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם כו'.

As it is written, "The face of a lion on the right": aryeh (lion) has the letters of re'iyah (seeing). And likewise the banner of the camp of Reuven was to the south. For seeing is a matter of drawing close out of affection, as it is written, "Like the first ripe fig on the fig tree in its first season, I saw your fathers," etc.

2 וזהו כי ראה ה' וגו'. כי עתה יאהבני אישי וגו'.

And this is [the meaning of] "For Havayah has seen," etc., "for now my husband will love me," etc.

וענין המשכה זו בכנ"י [בכנסת ישראל] הוא בחי' לאסתכלא ביקרא דמלכא לעורר את האהבה עד שתחפץ לדבקה בו ית' ועד"ז נתקנו פסוד"ז [פסוקי דזמרה] ויוצר אור קודם ק"ש [קריאת שמע] כדי שיבוא לקיום ואהבת בק"ש [בקריאת שמע].

And this drawing forth in the Congregation of Israel (Knesses Yisrael) is the level of "gazing at the glory of the King," to arouse love until it desires to cleave to Him, blessed be He. And in this way the Verses of Praise (Pesukei deZimra) and [the blessing] Yotzer Or were instituted before the Shema, so that one should come to the fulfillment of "And you shall love" in the Shema.

כי עיקר הכוונה בספור שבחו של מקום הוא כי לא די בידיעה לבדה לפי שהיא בחי' העלם ואפי' [ואפילו] גנבא אפום מחתרתא וכו'

For the main purpose of recounting the praise of the Omnipresent is that knowledge alone is not enough, since it is a state of concealment; and even "a thief at the mouth of the tunnel," etc.

ולא יבוא לקיום ואהבת כ"א כשיצא מההעלם אל הגלוי ומבחי' ידיעה לבחי' ראה ממש שהוא בחי' גילוי לאסתכלא דוקא והיינו ע"י שירבה לספר בשבחיו יתברך ולהעמיק דעתו איך שמלכותך מלכות כל עולמים.

And he will not come to the fulfillment of "And you shall love" unless he goes out from concealment into revelation, and from the level of knowing to the level of actual seeing, which is the level of revelation — specifically "to gaze." That is, by speaking at length of His praises, blessed be He, and deepening his mind [in] how "Your kingship is a kingship over all worlds":

אלף אלפים ורבו רבבן כו' והוא לבדו ית' הוא יחיד ומיוחד כמו קודם שנברא העולם. כמאמר יחיד חי העולמים מלך כו'.

“A thousand thousands, and myriads of myriads,” etc.; and He alone, blessed be He, is single and unique, just as before the world was created, as in the words, “Single One, Life of the worlds, King,” etc.

3 ואמתות שם יחיד הוא שהוא לבדו הוא וענין אחד הוא שנמשך בחי' א' בחי'ת וד' שהם ז' רקיעים והארץ כו'

The true meaning of the name “Single” (yachid) is that He alone is. And the meaning of “One” (echad) is that the level of the aleph is drawn into the ches and the dalet, which are the seven heavens and the earth, etc.,

שיהיו בטלים ליחודו ית' שהחיות של שמים וארץ עולה ונכלל במקורו וכך עולה אפילו החיות של הרוחניות כמ"ש לך ה' הגדולה וכו' (ועיין מזה על פסוק וארא אל אברהם)

so that they be nullified to His unity, blessed be He: the life-force of heaven and earth rises and is absorbed into its source; and in this way even the life-force of the spiritual [realms] rises, as it is written, “Yours, Havayah, is the greatness,” etc. (and see about this on the verse “And I appeared to Avraham”).

ורק בשכמל"ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שלהיות עולמות נפרדים הם רק מבחי' מלכותו ית'.

And only in “Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever” [is it said] that the existence of separate worlds is only from the level of His Malchus (sovereignty), blessed be He.

וכשיאריך בענין זה בעומק בינתו בבחי' גילוי במוחו ולא בידיעה לבדה אזי מוליד מזה אהבה בהתגלות לבו

And when he dwells at length on this matter in the depth of his understanding, in a revealed way in his mind and not as knowledge alone, then from this he gives birth to love revealed in his heart,

להיות נכספה וגם כלתה נפשי וגו' ויבא לקיום ואהבת את ה' אלקיך ממש דהיינו לדבקה בו בא"ס ב"ה ממש וכמ"ש מי לי בשמים כו':

so that “my soul longs, and even pines,” etc.; and he will come to the actual fulfillment of “And you shall love Havayah your G-d” — that is, to cleave to Him, to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself; as it is written, “Whom do I have in heaven,” etc.

4 והנה כתיב בכל לבבך ואמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] בשני יצריך דהיינו שתהא האהבה בבחי' בעל

תשובה

Now, it is written, "with all your heart," and our Sages, of blessed memory, said, "with both your inclinations." That is, the love should be at the level of a baal teshuvah (one who returns).

כי התשובה אינו דוקא במי שיש בידו עבירות ח"ו [חס ושלום]. אלא אפי' [אפילו] בכל אדם כי ענין תשובה הוא להשיב את הנשמה למקורה ושרשה שהיתה כלולה במאצילה ב"ה וצורה בצרור החיים את ה' ממש

For teshuvah (return) is not specifically for one who has sins in his hand, G-d forbid, but rather [it applies] even to every person; for the meaning of teshuvah is to return the soul to its source and root, where it was included in its Emanator, blessed be He, and "bound in the bond of life with Havayah" Himself.

וירדה ממקום כבודה ונתלבשה בעוה"ז הגשמי שאפילו כל השגות הרוחניים שמשגת בהתלבשותה בתוך הגוף הם נופלים תחת בחינת זמן ומקום

And it descended from its place of glory and was clothed in this physical world, so that even all the spiritual perceptions that it grasps while clothed within the body fall under the category of time and space.

וצריך להשיבה ע"י ויצעקו אל ה' בצר להם כי צר לו המקום שהוא בחי' מצר וגבול ועל זה נאמר אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מבחי' מצר כו'

And it must be returned through "They cried out to Havayah in their distress (tzar)," for "the place is too narrow (tzar) for him," which is the level of constriction (meitzar) and limit. And of this it is said, "who brought you out of the land of Egypt (Mitzrayim)" — from the level of constriction (meitzar), etc.

שע"י המרירות אשר יהיה לו על ההיפוך תגדל האהבה לה' ביתר שאת להתכלל באו"ס [באור אין סוף] ב"ה כיתרון האור הבא מן החשך.

For through the bitterness he will feel over the opposite [state], the love for G-d will grow with surpassing strength, to be absorbed in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He — like the advantage of light that comes from darkness.

5 ועי' אמרז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] כו'. וכדאי' [וכדאיתא] בזהר דמשכין ליה בחילא יתיר להיות גילוי אור א"ס ב"ה ממש על נפשו עד שגם חיות הגוף ונפש הבהמית וכחותיהם יתהפכו וישוּבו אל ה' ואתהפכא חשוכא לנהורא.

And of this our Sages, of blessed memory, said, "In the place where baalei teshuvah (those who return) stand," etc. And as is brought in the Zohar, that "they draw it with greater force": so that there be a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself upon his soul, until even the life-force of the body and the animal soul, and their faculties, are transformed and return to G-d, and "darkness is transformed into light."

6 וזהו כי ראה ה' בעניי פיי שע"י עניי ומרודי הוא מרירות הנפש שבאתעדל"ת [שבאתערותא דלתתא] נמשך להיות אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] וכמים הפנים כו'

And this is [the meaning of] "For Havayah has seen my affliction." The explanation: through "my affliction and my wandering," which is the bitterness of the soul — [that is,] through an arousal from below, an arousal from above is drawn forth; and "as in water, face [answers] face," etc.:

יתרון האור בבחי' ראייה מלמעלמ"ט [מלמעלה למטה] כי יאהבני בבחי' אישי דהיינו כמ"ש ביום ההוא תקראי לי אישי.

the advantage of light, at the level of seeing from above to below: "for he will love me" at the level of Ishi ("my husband"), that is, as it is written, "On that day you will call Me Ishi."

ופי' אישי אש שלי ממש והיינו התשוקה שממטה למעלה בחי' ואל אישך תשוקתך שהוא הוא האש שלי תהיה בבחי' התכללות באו"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש עד שהוא הוא יהיה אישי אש שלי ממש

And the meaning of Ishi is truly eish sheli, "my fire." That is, the longing from below to above, the level of "and your longing shall be for your husband (ishech)" — which is precisely "my fire" — should be in the manner of absorption in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, until He Himself will be Ishi, truly "my fire."

כי וימינו תחבקני בבחי' חבוק והתכללות להיות גילוי אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש על נפשי בתשוקה זו:

For "and His right hand embraces me," in the manner of embrace and absorption, so that there be a revelation of the Infinite Light, blessed be He, itself upon my soul through this longing.

7 והנה זהו ענין ראובן שהוא ענין בחי' פ' ראשונה שבק"ש [שבקריאת שמע] שהוא בחי' רצוא. ופ' שניה שבק"ש [שבקריאת שמע] היא בחי' שמעון והיה אם שמוע תשמעו שהיא בחי' שוב

Now, this is the matter of Reuven, which is the matter of the first paragraph of the Shema, which is the level of ratzo (running forth). And the second paragraph of the Shema is the level of Shimon — “And it will be, if you will surely listen (shamoa tishme'u)” — which is the level of shov (returning).

כי ראייה היא מקרוב והיינו בחינת אהבה שמחמת הקירוב. אבל שמיעה היא מרחוק והיא הגורמת בחינת יראה וכמ"ש ה' שמעתי שמעך יראתי כי היראה היא באה מחמת בחי' הריחוק הנמשך מבחי' שמאל דוחה.

For seeing is from close by, and that is the level of love that comes from closeness. But hearing is from afar, and it is what brings about the level of awe, as it is written, “Havayah, I have heard the report of You (shim'acha); I was afraid.” For awe comes because of the level of distance that is drawn from the level of “the left pushes away.”

כי לפי שהוא דוחה ומשפיל עצמו לומר לנפשו מי הוא אשר ערב לכו לגשת כו' אזי תפול עליו יראה ופחד בלבו

For since he pushes himself away and humbles himself, saying to his soul, “Who is he whose heart would dare to approach,” etc., then awe and dread fall upon him in his heart.

וכמ"ש וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק שבשביל וינועו שנפל עליהם אימה ופחד ולפיכך ויעמדו מרחוק בבחי' שמיעה וכענין אם רץ לבך שוב לאחד.

As it is written, “The people saw, and they trembled, and they stood from afar”: because of “they trembled,” for terror and dread fell upon them, therefore “they stood from afar,” at the level of hearing. And it is like the matter of “If your heart runs, return to the One.”

8 וזהו ענין פ' שניה שבק"ש [שבקריאת שמע] שהוא בחי' יראה כמ"ש השמרו לכם פן יפתה כו'. וז"ש [וזהו שכתוב] כי שמע ה' כי שנואה אנכי וכענין נבזה בעיניו נמאס

And this is the matter of the second paragraph of the Shema, which is the level of awe, as it is written, “Take heed, lest [your heart] be seduced,” etc. And this is what is written, “For Havayah has heard that I am hated,” and like the matter of “Despised in his own eyes, rejected.”

דהיינו שע"י אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] מה שנחשב בעיניו לשנואה ע"י שמאל דוחה נמשך להיות אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] כי שמע ה' בחי' שמיעה מרחוק כדי להמשיך בחי' יראה מלמעלה

That is, through an arousal from below — that he is regarded in his own eyes as “hated” through “the left pushes away” — there comes to be an arousal from above: “For Havayah has heard,” the level of hearing from afar, in order to draw down the level of awe from above.

(ובזה יובן ענין שמע והא"ש [והאתי שפיר] שהן חו"ג [חסד וגבורה] והשמות מ"ב וע"ב אלא שהוא התכללות כי שמע חסד אהבה ראובן וכלול גם כן מגבורה בחי' ראה בעיני הנ"ל וכן והא"ש [והאתי שפיר] יראה כלול מאהבה) (עיינן ביאור זה ע"פ אלה מסעי וע"פ ויחי).

(And with this one will understand the matter of Shema and VeHayah, which are Chesed (kindness) and Gevurah (restraint), and the Names Mem-Beis (42) and Ayin-Beis (72); only that there is an interinclusion: for Shema is Chesed, love, Reuven, and it also contains Gevurah, the level of “He has seen my affliction” mentioned above; and likewise VeHayah, awe, contains love.) (See the explanation of this on [the verse] “These are the journeys” (Eileh Masei) and on [the verse] “And he lived” (Vayechi).)

והנה אחר ק"ש [קריאת שמע] אומרים אמת ויציב וכו' ונחמד ונעים ונורא וכו' הדבר הזה עלינו והיינו בחי' לוי ילוה אישי אלי.

Now, after the Shema we say, “True and firm,” etc., “and beloved and pleasant and awesome,” etc., “is this thing upon us”; and this is the level of Levi: “my husband will be joined (yilaveh) to me.”

והוא ענין ימינא ושמאלא ובינייהו כלה כי שמאלו תחת לראשי בחי' שמאל דוחה הוא שגורמת להיות נשיאות ראש וכו' וימינו תחבקני ימין מקרבת להתכלל כו'.

And this is the matter of “Right and left, and between them the bride.” For “His left hand is under my head” — the level of “the left pushes away” — is what brings about the lifting of the head, etc.; “and His right hand embraces me” — the right draws near, to be absorbed, etc.

9 ובחי' ילוה אישי היינו מה שאומרים באמו"צ [באמת ויציב] הדבר הזה היא התורה ששרשה מאד נעלה אלא שנתלבשה בדברים גשמיים שלכן נמשלה התורה למים שיורדים ממקום גבוה וכו'.

And the level of “my husband will be joined” is what we say in “True and firm” (Emes VeYatziv): “this thing” — that is the Torah, whose root is very exalted, only it has been clothed in physical matters; therefore the Torah is compared to water, which descends from a high place, etc.

וזאת ישיב אל לכו אמת הוא שאין אני ראוי מצד עצמי לעלות ולהתכלל באור ה' ולהשיב את הנפש ממטה למעלה לייחודה במאצילה ב"ה כי מי יעלה בהר ה' כו'

And this he should take to heart: It is true that I am not worthy, of myself, to ascend and be absorbed in the light of G-d, and to return the soul from below to above, to unite it with its Emanator, blessed be He — for “Who shall ascend the mountain of Havayah?” etc.

אבל מ"מ הרי אא"ס [אור אין סוף] ב"ה מצד עצמו ממילא ומאיליו נמשך גם למטה ששורה ומתגלה בתורה

But nevertheless, behold: the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, from its own side, as a matter of course and of its own accord, is drawn down below as well, so that it rests and is revealed in the Torah.

והרי מתגלה יחוד זה העליון למטה כמו למעלה ואי לזאת ע"י עסק התורה יכול להמשיך אא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש למטה על נפשו

And thus this supernal unity is revealed below as above; and therefore, through occupation in Torah, he can draw the Infinite Light, blessed be He, itself, down below upon his soul.

וזהו אם רץ לבך שוב לאחד שגם למטה בבחי' שוב נמשך בחי' אחד וזהו ילוה אישי אלי שיורד ונמשך אא"ס [אור אין סוף] ב"ה מלמעלה למטה.

And this is “If your heart runs, return to the One”: that also below, in the level of “return,” the level of “One” is drawn down. And this is “my husband will be joined to me”: that the Infinite Light, blessed be He, descends and is drawn down from above to below.

10 וזהו פ"י אמו"צ [אמת ויציב] כו' שמאריכין לאשר ולקיים את הדבר הזה עלינו ועל אבותינו כו' על הראשונים כו'

And this is the explanation of “True and firm,” etc.: that we dwell at length on affirming and upholding “this thing” “upon us and upon our fathers,” etc., “upon the earlier [generations],” etc.,

וממשיכים מלמעלה אמת ויציב ונכון וכוי ונחמד ונעים כו' להיות המשכת אור א"ס ב"ה שורה ומתגלה באור תורה:

and we draw down from above “True and firm and established,” etc., “and beloved and pleasant,” etc., so that the drawing forth of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, will rest and be revealed in the light of Torah.

11 אך הנה כל גי' בחי' הנ"ל עדיין הם בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] שהם בחי' המשכות מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה לבחינת ממכ"ע [ממלא כל עלמין]

However, all three levels mentioned above are still at the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), for they are drawings forth from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, into the level of the light that fills all worlds.

שבחי' ראובן היא לעורר את האהבה להיות נכספה וגם כלתה כו' ולהיות משתוקק' [משתוקקת] להתכלל ולהתייחד במאצילה ב"ה מכלל שהיא עדיין אינה כלולה ומיוחדת באא"ס [באור אין סוף] ב"ה הסוכ"ע

For the level of Reuven is to arouse love, so as to "long, and even pine," etc., and to yearn to be absorbed and united in its Emanator, blessed be He — from which it follows that it is not yet absorbed and united in the Infinite Light, blessed be He, which encompasses all worlds (sovev kol almin)

(בשמים ממעל ועל הארץ מתחת הכל בשוה ורוחניות וגשמיות כולא קמיה כלא ממש חשיבי) ועד"ז שאר הבחי' אלא שהן בחי' המשכות להיות ממכ"ע [ממלא כל עלמין] כו'.

("in the heavens above and on the earth below," all is equal, and spiritual and physical alike "are all considered before Him as truly nothing"). And so too the other levels, except that they are drawings forth to be the light that fills all worlds, etc.

אבל בחי' יהודה שהוא בחי' הודאה הוא בחי' בטול והתכללות באא"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש הסוכ"ע והן הן בחינות השתחוואות שבתפלת שמ"ע [שמונה עשרה].

But the level of Yehudah, which is the level of acknowledgment, is the level of self-nullification (bit-tul) and absorption in the Infinite Light, blessed be He, itself, which encompasses all worlds; and these are precisely the levels of the bowings in the Shemoneh Esreh prayer.

12 ולכן תפילה היא בלחש ובחשאי בבחי' סוכ"ע למעלה מעלה מבחי' השתלשלות שאינה בגדר המשכה והשפעה כלל כו'

Therefore prayer is in a whisper and in silence, at the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), far, far above the level of the chain of descending worlds (hishtalshelus), which is not in the category of drawing forth and bestowal at all, etc.

ואינה עולה בשם אהבה כלל רק בחי' ביטול במציאות ממש לגמרי והיינו בחי' השתפכות אל חיק אביה
ממש להיות כאין ואפס ממש

And it does not go by the name "love" at all, but only the level of the nullification of [one's] very existence, completely; that is, the level of [the soul] pouring herself out into her Father's very bosom, to be truly as naught and nothing.

שע"ז מרמז ענין ההשתחואה כמו שמשתחוה לפני המלך שמבטל א"ע [את עצמו] כו'

And to this the bowing alludes, as one bows before the king, nullifying himself, etc.

רק שכדי להיות בחי' זו שהוא בחי' יהודה בבחי' אתה דהיינו להיות בגילוי כאילו הוא לנוכח צ"ל יודוך אחיך שצריך להקדים תחילה בחי' ראובן ושמעון ולוי שבהם ועל ידם יומשך גילוי בחי' הודאה זו

Only, in order that this level, which is the level of Yehudah, be in the mode of "you" (atah) — that is, to be revealed, as though He were face to face [with him] — there must be "your brothers shall acknowledge you": one must first set before [it] the levels of Reuven, Shimon and Levi, in which and through which the revelation of this level of acknowledgment will be drawn forth.

כי בלי קדימת בחי' ראובן ושמעון ולוי לא נמשך בחי' יהודה שהוא כחינת ביטול והתכללות כו' בבחי' גילוי אלא בבחי' העלם ומקיף.

For without first [having] the levels of Reuven, Shimon and Levi, the level of Yehudah — which is the level of self-nullification (bittul) and absorption, etc. — is not drawn forth in a revealed way, but only in a hidden and encompassing (makif) way.

ולכן א"א להתחיל תפילת ש"ע [שמונה עשרה] בלי קדימת פסוד"ז [פסוקי דזמרה] ויוצר אור וק"ש [וקריאת שמע] כו' (ובמנחה שמתפללין רק תפילת ש"ע [שמונה עשרה] היינו מפני שכבר הקדימו בשחרית ק"ש [קריאת שמע] וברכותיה. ובערבית צריך לחזור להתחיל ק"ש [קריאת שמע] וברכותיה קודם התפלה).

Therefore it is impossible to begin the Shemoneh Esreh prayer without first [saying] Pesukei deZimra, Yotzer Or and the Shema, etc. (And at Minchah, when only the Shemoneh Esreh prayer is said, that is because the Shema and its blessings were already said beforehand at Shacharis. And at Maariv one must begin again with the Shema and its blessings before the prayer.)

וזהו ענין נעוץ תחלתן בסופן והמ"י [והמשכיל יבין] (וע' במ"א ע"פ ולשרקה בני אתונו דמשמע דשור"ק שהוא הודאה הוא למטה מסגו"ל שהוא בחי' אהוי"ר [אהבה ויראה] כו').

And this is the matter of "their beginning is wedged in their end," and the discerning will understand. (And see elsewhere, on "and to the choice vine (soreikah) his donkey's foal," from which it is implied that the shuruk, which is acknowledgment, is lower than the segol, which is the level of love and awe, etc.

וזהו לכאורה הפך ממ"ש כאן דיהודה שהוא הודאה הוא למעלה מראובן שמעון ולוי שהם סגו"ל. ובאמת לק"מ [לא קשה מידי] דהודאה היא למטה מאהוי"ר [מאהבה ויראה] אבל הודאה דיהודה זהו בחי' בטול שלמעלה מאהוי"ר [מאהבה ויראה] וזה בחי' דוד אם לא שויתי ודוממתי

And this seemingly contradicts what is said here, that Yehudah, which is acknowledgment, is higher than Reuven, Shimon and Levi, which are the segol. But in truth there is no difficulty at all: acknowledgment is lower than love and awe, but the acknowledgment of Yehudah is the level of self-nullification that is above love and awe. And this is the level of David: "Surely I have stilled and silenced [my soul],"

וכמ"ש ואחר האש קול דממה דקה הרי שהדממה והביטול הוא למעלה מהאש שהיא אהבה כי תמן קאתי מלכא אבל גבי אש כתיב לא באש הוי"ה אלא שהאש הוא להוי"ה כמ"ש במ"א.

as it is written, "And after the fire, a still, small voice." Thus the stillness and the self-nullification are higher than the fire, which is love, for "there the King comes"; whereas regarding fire it is written, "Havayah is not in the fire" — rather, the fire is for Havayah, as is explained elsewhere.

ועוד דזהו שאמר כאן יהודה אתה שיהיה יהודה בבחי' אתה דהיינו בבחי' גילוי כו' ולפעמים אינו בגילוי כ"א רק בהעלם ואז היא הודאה שלמטה מאהוי"ר [מאהבה ויראה]. אבל כשההודאה בבחי' גילוי זהו בחי' ביטול ממש):

Moreover, this is what is said here, "Yehudah, you": that Yehudah be in the mode of "you," that is, in a revealed way, etc. Sometimes it is not revealed but only hidden, and then it is the acknowledgment that is below love and awe. But when the acknowledgment is revealed, that is the level of true self-nullification.)

13 והנה עיני ידך בעורף אויביך. אויביך הם עניני העולם וצרכי הגוף הגשמי. הגם שאדם צריך להם מ"מ צריכין להיות בבחי' עורף ולא פנים

Now, through this, "your hand [shall be] on the nape of your enemies." "Your enemies" are the affairs of the world and the needs of the physical body: although a person needs them, nevertheless they must be at the level of the nape and not the face

(בחי' פנים היינו שעושה הדבר בלב ונפש ובחי' עורף היינו בחי' אחוריים כמאן דשדי בתר כתפי [כתפיה] בע"כ [בעל כרחך] וכאלו כפאו וכו').

(the level of the face means that he does the thing with heart and soul, and the level of the nape means the level of the back, like one who throws [something] behind his shoulder, against his will, and "as though compelled," etc.).

וידך הוא בעורף אויביך א"ת [אל תקרי] ידך אלא יודי"ך והוא בחי' ידך ממש כי ימינך פשוטה לקבל שבים

And "your hand" is on the nape of your enemies: do not read yadcha ("your hand") but yudecha ("your yuds"). And it is the level of "Your hand" itself, for "Your right hand is extended to receive those who return."

הוא בחי' ימין וחסד שנתפשט למטה מטה וכענין וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים

It is the level of the right and of Chesed (kindness) that has spread down to the very lowest; and like the matter of "Israel saw the great hand that Havayah had wrought in Egypt."

כי הנה הירידה הגדולה הזאת שהוא בבחי' אחוריים וכאלו כפאו. מי גרם להמשיך את האדם להיות מוכרח לזה ודאי מאת ה' ומידו היתה זאת כדי לאתהפכא חשוכא לנהורא שיתפלל בכח האכילה וכו' וכיוצא בזה

For behold, this great descent, which is at the level of the back and "as though compelled" — who caused a person to be drawn into being forced to this? Surely this was from G-d and from His hand, in order to transform darkness into light: that he should pray with the strength of the eating, etc., and the like.

רק שצריך שלא יומשך בבחי' פנימיות אלא בבחי' עורף ובחינת עורף זה יוכלל בבחי' ידך יודי"ך.

Only, he must not be drawn [into it] at the level of the inner dimension (pnimiyus), but at the level of the nape; and this level of the nape will be included in the level of "your hand," yudecha.

14 והוא בחי' ידך של יהודה כו' לפי שהוא בחי' הודאה וביטול בבחי' סוכ"ע הווה ומשוה כו' גם חשך לא

יחשיך וכחשיכה כאורה גשמיות ורוחניות שוין

And this is the level of “your hand” of Yehudah, etc., because it is the level of acknowledgment and self-nullification (bittul) at the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), [which] “is equal and makes equal,” etc.: “even darkness does not darken” and “darkness is as light” — physical and spiritual are equal.

שהרי כולם בחי' [בחכמה] עשית שהחכמה היא עשיה גשמיות וא"כ גם האכילה ושאר ענינים הגשמיים הם לפניו ית' כמו רוחניות של חכמה מאחר שגם החכמה היא גשמיות וכו'.

For behold, “You made them all with Chochmah (wisdom)” — meaning that Chochmah is “making” (asiyah), physicality. And if so, eating and the other physical matters too are, before Him, blessed be He, like the spirituality of Chochmah, since Chochmah too is physicality, etc.

וזאת היא מעלת יהודה אתה היינו בחי' הודאה בגילוי שבתפלה שתהי' [שתהיה] ידך בעורף אויביך בשעה שעוסק בעורף אויביך

And this is the virtue of “Yehudah, you,” that is, the level of revealed acknowledgment in prayer: that “your hand” will be “on the nape of your enemies” at the time when he is occupied with “the nape of your enemies,”

ואזי חולפת ועוברת ממנו האהבה מ"מ נשאר רשימו וכו' אך היינו דוקא בבחי' עורף ולא פנים:

and then, [although] the love passes and departs from him, nevertheless an impression (reshimu) remains, etc. But this is specifically at the level of the nape, and not the face.

15 אך עיקר הגורם לכל מעלת בחי' זו להיות יהודה אתה והגורם להיות יודוך אחיך ע"ז נאמר ישתחוו לך

בני אביך

But the main cause of the whole virtue of this level — that there be “Yehudah, you” — and the cause that there be “your brothers shall acknowledge you”: of this it is said, “your father’s sons shall bow down to you.”

כי הנה ההשתחוואה הוא בחי' המשכה וזהו ענין ההשתחוואה [ההשתחוואות] שבשמ"ע [שבשמונה עשרה] שהן המשכות (ע' [עיינן] ר"פ וישב והנה השמש וכו' משתחוי' [משתחויים] לי)

For behold, bowing is the level of drawing down; and this is the matter of the bowings in the Shemoneh Esreh, which are precisely drawings down (see the beginning of Parshas Vayeshev, [on] “and behold, the sun,” etc., “were bowing to me”).

ובחי' אביך היינו בחי' כרחם אב על בנים אבינו אב הרחמן שהרחמנות הוא בחי' אב ותולדות הרחמנות הוא בחי' צדקה וחסד להחיו' רוח שפלים שכל העושה חסד במדה"ר [במדות הרחמים] לרחם על עניים ויתומים ה"ז [הרי זה] בבחי' בני אביך.

And the level of “your father” is the level of “as a father has compassion on [his] children,” “our Father, the merciful Father”: for compassion is the level of a father, and the offspring of compassion are the level of charity and kindness, “to revive the spirit of the lowly.” For whoever does kindness with the attribute of compassion, to have mercy on the poor and the orphans, is at the level of “your father’s sons.”

גם בחי' אביך היא התורה דאורייתא מחכמה נפקת שהוא בחי' אב וכמ"ש שמע בני מוסר אביך זו תושב"כ [תורה שבכתב] וכו' ובני אביך הם העוסקים בתורה

Also, the level of “your father” is the Torah, for “the Torah comes forth from Chochmah (wisdom),” which is the level of “father”; as it is written, “Hear, my son, the instruction of your father” — this is the Written Torah, etc. And “your father’s sons” are those who occupy themselves with Torah.

וזהו וישתחוו לך בני אביך שבני אביך הם העוסקים בתורה ובגמ"ח [ובגמילות חסדים] הם הם ישתחוו לך

And this is “and your father’s sons shall bow down to you”: for “your father’s sons,” those who occupy themselves with Torah and with acts of kindness — they are the ones who “shall bow down to you.”

וימשיכו אותך להיות נעוץ תחב"ס [תחלתן בסופן] שהתורה והגמ"ח [והגמילות חסדים] הם הנותנים כח בנפש לעורר את האוי"ר [האהבה ויראה] עד שתהי' [שתהיה] בחי' הודאה וביטול וע"י כן יודוך אחיך להיות יהודה אתה כנ"ל:

And they draw you down, so that “their beginning is wedged in their end”; for the Torah and acts of kindness are what give strength to the soul to arouse love and awe, until there is the level of acknowledgment and self-nullification (bittul); and through this “your brothers shall acknowledge you,” so that there be “Yehudah, you,” as explained above.

ביאור על הנ"ל

An explanation of the above

1 ביאור על הנ"ל

An explanation of the above.

2 הנה השבטים הם ב' בחי' מלמטה למעלה ומלמעלה למטה עלמא דנוקבא ועלמא דדכורא

Now, the tribes are two levels, from below upward and from above downward: the world of the feminine (alma d'nukva) and the world of the masculine (alma d'duchra).

(וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] ע"פ והנה אנחנו מאלמים אלומים שנשמות השבטים נמשכו מבריאה והן בבחי' מלמטה למעלה לעלוי מבריי [מבריאה] לאציי ושרשן הן י"ב גבולי אלכסון שבז"א דאציי שנקי שבטי י"ה שנמשכים מלמעלה למטה).

(As explained above on the verse "And behold, we were binding sheaves": that the souls of the tribes were drawn from the World of Beriah (Creation), and they are at the level of "from below upward," to ascend from Beriah to the World of Atzilus (Emanation); and their root is the twelve diagonal boundaries in Z'eir Anpin of Atzilus, which are called "the tribes of Yah," which are drawn from above downward.)

והנה באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא שע"י בחי' ראובן שמלמטה למעלה ממשיך גילוי בחי' ראובן שמלמעלה למטה

Now, "through an arousal from below [comes] an arousal from above": that through the level of Reuven that is from below upward, one draws down a revelation of the level of Reuven that is from above downward.

והוא כי בחי' ראובן הוא בחי' ראו ב"ן [שם ב"ן] בחי' ראי'ה אריות ארי"ה ומלמטה למעלה הוא בחי' לאסתכלא ביקרא דמלכא שמזה נמשך תוקף האהבה בחי' פני ארי' [אריה] אל הימין וכו'

And this is because the level of Reuven is the level of "re'u ven" ("see, a son"), the level of sight (re'iyah), [which has] the letters of aryeh ("lion"). And from below upward, it is the level of "gazing upon the glory of the King," from which the intensity of love is drawn: the level of "the face of a lion on the right," etc.

ועי"ז נמשך ג"כ אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] מלמעלה למטה גלוי בחי' ראי'ה עליונה כי ראה ה' בעניי בחי' התקרבות כי עתה יאהבני אישי.

And through this there is also drawn an arousal from above, from above downward: a revelation of the level of supernal sight, "For Havayah has seen my affliction," the level of drawing near: "for now my husband will love me."

3 וימינו תחבקני. וכמו"כ [וכמו כן] ע"י בחי' שמעון שמלמטה למעלה אם שמע תשמעו מעורר בחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] כי שמע ה' כו'

"And his right hand embraces me." And likewise, through the level of Shimon that is from below upward, "If you will diligently listen," one arouses the level of an arousal from above: "For Havayah has heard," etc.

וענין ראי' [ראיה] היא מקרוב ושמיע' [ושמיעה] היא מרחוק כמ"ש ה' שמעתי שמעך יראתי. בחי' אודנין כי חבקוק היה בבחי' הריחוק שהוא בחי' שוב כענין וינועו ויעמדו מרחוק

The matter is that sight is from close by, and hearing is from afar, as it is written, "Havayah, I have heard the report of You; I was afraid": [it is] the level of the ears (udnin), for Habakkuk was at the level of distance, which is the level of "returning" (shov), as in "they trembled and stood from afar."

ומזה נמשך מלמעלה למטה כי שמע ה' כי שנאה אנכי ויתן לי וגו' שמזה יהי' [יהיה] התקרבות מלמעלה (ושנאה שאינה אהובה כ"כ [כל כך] שהרי כתיב ויאהב גם את רחל מלאה)

And from this there is drawn, from above downward, "For Havayah has heard that I am hated, and He has given me," etc., so that from this there will be a drawing near from above. (And "hated" [means] that she is not loved as much, for it is written, "and he loved Rachel also, more than Leah.")

מחמת שעושה א"ע [את עצמו] רחוק ושמאל דוחה ונקי שנואה כי שמאלו תחת לראשי ועי"ז אח"כ בחי' לוי ט"ו ווי"ן דאמוי"צ [דאמת ויציב].

[This is] because one makes oneself distant, and "the left hand pushes away," and [so one] is called "hated," for "his left hand is under my head." And through this, afterward, [comes] the level of Levi: the fifteen vavs of "Emes Veyatziv" ("True and firm").

וג' בחי' אלו הן ג' קוין חח"ן [חכמה חסד נצח] בג"ה [בינה גבורה הוד] ודת"י [ודעת תפארת יסוד] שהוא קו האמצעי הוא בחי' לוי.

And these three levels are the three lines: Chochmah, Chesed and Netzach; Binah, Gevurah and Hod; and Daas, Tiferes and Yesod, which is the middle line, is the level of Levi.

שע"י ג' בחי' אלו נמשך בחי' יהודה יודוך אחיך להיות בחי' הודאה כתר מל'

For through these three levels the level of Yehudah is drawn down, "your brothers shall acknowledge you," so that there be the level of acknowledgment (hoda'ah), Keser Malchus (the Crown of Malchus).

דהנה המל' היא בחי' מקבל ול"ל [ולית ליה / ולית לה] מגרמה כלום ואעפ"כ [ואף על פי כן] אחר שמקבלת הרי היא בחי' מלכות עליהם (ונק' כתר מל' שהיא בחי' כתר מלמטה למעלה) הגם שהם ממשיכים לה האורות ופרקין (וע' זוהר בלק ע"פ גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו כו')

For Malchus is the level of a recipient, and "has nothing of its own at all"; nevertheless, after it receives, it is the level of sovereignty over them (and it is called Keser Malchus because it is the level of a crown from below upward), even though they draw down to it the lights and the joints (per-akin) (and see the Zohar, [Parshas] Balak, on the verse "mighty in strength, who do His word, to hearken to the voice of His word," etc.).

וה"ז [והרי זה] כמשל המלך ב"ו [בשר ודם] שהוא מקבל המס הכסף והזהב מאנשי מדינתו ואעפ"כ [ואף על פי כן] הרי הוא מולך עליהם כו'

And this is like the analogy of a king of flesh and blood, who receives the tax, the silver and the gold, from the people of his country, and nevertheless he reigns over them, etc.

כך המלי' שרשה בכתר נעוץ סופן בתחלתן רק שצריך המשכת הכתר הנקי' טמירו דכל טמירין שיהי' בגילוי בבחי' אתה [שיהיה]

So too Malchus: its root is in Keser, "their end is wedged in their beginning"; but there must be a drawing down of Keser, which is called "the most hidden of all hidden," so that it be revealed, at the level of "you" (atah).

ולכן יודוך אחיך מכתר למלי' ע"י גי' קוין הנ"ל ראובן פי' ראשונה דק"ש [דקריאת שמע] בחי' שם מ"ב ושמעון פי' שניה ע"ב [שם ע"ב]

Therefore "your brothers shall acknowledge you" [is] from Keser to Malchus, through the three lines mentioned above: Reuven is the first paragraph of the Shema, the level of the Name of Forty-Two, and Shimon is the second paragraph, [the Name of] Seventy-Two.

ווע' במ"א דלכאורה שם מ"ב הוא גבורה ושם ע"ב [שם ע"ב] חסד אלא שהוא בחי' אור הגבורה בכלי החסד ואור החסד בכלי הגבורה) ולוי אמוי"צ [אמת ויציב] בחי' הממוצע ונקי' היכל הרצון שלמעלה מהיכל האהבה שלפני ק"ש [קריאת שמע] וכו'.

(And see elsewhere, that seemingly the Name of Forty-Two is Gevurah and the Name of Seventy-Two is Chesed; but it is the level of the light of Gevurah in the vessel of Chesed, and the light of Chesed in the vessel of Gevurah.) And Levi is "Emes Veyatziv," the level of the intermediary, and it is called the Chamber of Will (heichal ha-ratzon), which is above the Chamber of Love that comes before the Shema, etc.

והיכל קד"ק [קדש הקדשים] אדני שפתי כוי' סמיכת גאולה לתפלה להיות בחי' יודוך אחיך בחי' הודאה בחי' בטול בחי' כתר.

And the Chamber of the Holy of Holies is "Ado-nai, [open] my lips," etc., joining Geulah (redemption) to Tefillah (prayer), so that there be the level of "your brothers shall acknowledge you": the level of acknowledgment, the level of self-nullification (bittul), the level of Keser.

ותעמוד מלדת אין עמידה אלא תפילה (והוא ג"כ לשון עמידה ושתיקה ובטול שהוא בחינת כתר שהוא לשון שתיקה כמו כתר לי זעיר כי הסייג דחכמה הוא שתיקה כמ"ש במ"א בענין יונת אלם וכו'):

"And she stood still (vata'amod) from bearing": "'standing' (amidah) means nothing other than prayer." (And it is also an expression of standing still, of silence and of self-nullification, which is the level of Keser, which is an expression of silence, as in "Wait (kater) for me a little"; for "the fence of wisdom (Chochmah) is silence," as explained elsewhere on the subject of "the silent dove," etc.)

4 ירך בעורף אויביך. כי המלי יש לה עליות וירידות הפעם אודה

“Your hand shall be on the nape of your enemies.” For Malchus has ascents and descents: “This time I will acknowledge.”

ובלילה יורדת לברר ב"ע כמ"ש ותתן טרף ואין בירור אלא בבחי' אחריים כי הפנימיות מתכלל כנר בפני אבוקה בלי בירור כו'.

And at night it descends to refine the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah, as it is written, “and she gives food (teref)”; and there is no refinement except at the level of the back (achorayim), for the inner dimension (pnimiyus) is absorbed, like a candle before a torch, without refinement, etc.

וענין ישתחוו לך בני אביך הוא בחי' המשכה מבחי' אבא למלי אבא יסד ברתא

And the meaning of “your father’s sons shall bow down to you” is the level of a drawing down from the level of Abba (Chochmah) to Malchus: “Abba founded the Daughter.”

כי יודוך אחיך הוא המשכה מכתר שהוא ע"י ג' קוין הנ"ל. משא"כ בני אביך המשכת אבא ב' קוין והם ראובן ולוי חח"ן [חכמה חסד נצח] ע"י גמ"ח [גמילות חסדים] ודת"י [ודעת תפארת יסוד] ע"י תורה נובלות חש"מ [חכמה של מעלה] כו'.

For “your brothers shall acknowledge you” is a drawing down from Keser, which is through the three lines mentioned above; whereas “your father’s sons” is the drawing down of Abba, two lines, and they are Reuven and Levi: Chochmah, Chesed and Netzach, through acts of kindness (gemilus chassadim); and Daas, Tiferes and Yesod, through Torah, “the fallen fruit of the Wisdom above,” etc.

5 וענין כי ראה ה' בעניי הנה בירורי' [בירורים / בירורין] ותשובה הכל ענין אי שהי' [שהיה] יורד ממקום גבוה

וצריך לעלות לשם נקי תשובה

And as for “For Havayah has seen my affliction”: refinements (birurim) and teshuvah (return) are all one matter. That which descended from a high place and must ascend there is called teshuvah.

וכן הנשמה ירדה לצורך עליי' [עלייה].

And likewise the soul descended for the sake of an ascent.

והנה ההתקרבות שמחמת בחינת עניי שהוא מרירות הנפש על ריחוקה (עד שגם הנה"ב [הנפש הבהמית] והגוף יהיו בבחינת אתהפכא כו') היא יותר גדולה כיתרון האור הבא מן החשך וכנודע ממ"ש במ"א בענין ויברך יעקב את פרעה מה ההוא סט' [סטרא] וכו':

Now, the drawing near that comes on account of the level of "my affliction," which is the bitterness of the soul over its distance (to the point that even the animal soul and the body will be at the level of transformation (is'hapcha), etc.), is greater, like "the advantage of the light that comes from the darkness," as is known from what is explained elsewhere on the subject of "And Yaakov blessed Pharaoh": "just as that side," etc.

אסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו

“Binding his foal to the vine, and the son of his she-donkey
to the choice vine”

1 אסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו. כבס ביין לבושו וגו'.

“Binding his foal to the vine, and the son of his she-donkey to the choice vine; he washed his garment in wine,” etc.

הנה מקרא זה נאמר לימות המשיח דקאי אדלעיל מנני [מיניה] לא יסור שבט מיהודה וגו'. עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים ואז יהיה גם אסרי לגפן עירה:

Now this verse is said about the days of Mashiach, since it continues from [the verse] before it: “The scepter shall not depart from Yehudah,” etc., “until Shiloh comes, and to him will be the gathering of peoples”; and then there will also be “Binding his foal to the vine.”

2 וביאור הענין הנה אמרו^ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין בין עולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד בלבד

The explanation of the matter: our Sages, of blessed memory, said, “There is no difference between this world and the days of Mashiach except subjugation alone.”

כי ימות המשיח אינו עוה"ב [עולם הבא] שלאחר התחיה. שזהו מתן שכרן של צדיקים. אבל ימות המשיח הוא בבחי' היום לעשותם ולא לקבל שכרן.

For the days of Mashiach are not the World to Come that follows the Resurrection, which is [the time of] the giving of the reward of the righteous. Rather, the days of Mashiach are at the level of “Today, to do them,” and not to receive their reward.

3 ועיקר היום לעשותם ותכלית השלימות של המעשה יהיה בימות המשיח.

And the main [fulfillment] of “Today, to do them,” and the ultimate perfection of the deed, will be in the days of Mashiach.

וכמו שהיה עיקר עבודת האדם בג"ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה. לעבדה זו מצות עשה. ולשמרה זו מצות ל"ת [לא תעשה]. שה"י [שהיה] אז בחי' היום לעשותם בתכלית השלימות אלא שאח"כ ויגרש את האדם וגו'.

Just so, the main service of Adam in the Garden of Eden was "to work it and to guard it": "to work it" — these are the positive commandments; "and to guard it" — these are the prohibitions. For then there was the level of "Today, to do them" in ultimate perfection; except that afterwards, "He drove out the man," etc.

ואח"כ נכנסו אבותינו לארץ ג"כ בשביל קיום מעשה המצות שכמה מצות התלויים בארץ דוקא כמעט ארבע הידות

Afterwards our forefathers entered the Land, also for the sake of fulfilling the mitzvos in deed, for many mitzvos depend specifically on the Land, almost four-fifths [of them].

ואחר כך גלו משם ולא נתקיימו בידם עד ימות המשיח שיהיה במהרה בימינו שאז יהי' [יהיה] בחי' היום לעשותם בתכלית השלימות.

And afterwards they were exiled from there, and [the mitzvos] were not fulfilled in their hands until the days of Mashiach, may it come speedily in our days, when there will be the level of "Today, to do them" in ultimate perfection.

4 והנה אנו אומרים ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו וכו' כמצות רצונך כו'. שעיקר המעשה היא עבודת הקרבנות שאין אנו יכולים לקיים בגלות אלא שבגלות נתקנה התפלה כנגד הקרבנות. ועדיין אין זה כמצות רצונך ממש:

Now we say, "And there we will offer before You our obligatory offerings, etc., according to the command of Your will," etc. For the main deed is the service of the offerings, which we cannot fulfill in exile; rather, in exile prayer was instituted corresponding to the offerings. And this is still not truly "according to the command of Your will."

5 ולהבין זה דלכאורה התפלה במעלה העליונה יותר מהקרבנות שהתפלה היא נשיאת נפש האדם בספור שבחיו של מקום ברוך שאמר והיה העולם וכל הללויה וכו' עד שמגיע לואהבת בכל נפשך כו'

To understand this: for seemingly prayer is of a higher rank than the offerings, since prayer is the lifting up of a person's soul in recounting the praises of the Omnipresent: "Blessed is He who spoke and the world came to be," and all the Halleluyah [psalms], etc., until one reaches "And you shall love... with all your soul," etc.

משא"כ הקרבנות הוא בנפש בהמה וכיום השבת שני כבשים.

The offerings, by contrast, are with an animal's soul: "And on the Shabbos day, two lambs."

ולמה יהיו הקרבנות במעלה העליונה כל כך שיקראו כמצות רצונך וזוהי יהי^[יהיה] תכלית השלימות של ימות המשיח יותר מהתפלה שבגלות.

Why, then, should the offerings be of so high a rank that they are called "according to the command of Your will," and that this should be the ultimate perfection of the days of Mashiach, more than the prayer of the exile?

הנה כתיב גפן ממצרים תסיע. שכנ"י^[שכנסת ישראל] נמשלו לגפן שגדלים בה ענבי שמהם יוצא היין ע"י דריכה בגת.

Now it is written, "You transplanted a vine from Egypt," for the Congregation of Israel is likened to a vine, on which grapes grow, from which the wine comes out through treading in the winepress.

6 והנה עיקר היין המשובח יוצא מהענבי^[מהענבים] הסמוכי לקרקע כמו שאמרו לגבי נסכים לא היו מביאין מן הדליות אלא מן הרגליות ששם יוצא יין משובח יותר.

Now the choicest wine comes chiefly from the grapes near the ground, as [the Sages] said concerning the libations: they would not bring [wine] from the trellised vines (daliyos) but from the low-lying vines (ragliyos), for from there the choicer wine comes out.

והנה היין נתחלק לכמה מינים יש יין המשמח ויש יין המשכר יש יין אדום ויש יין לבן וכך ככל המשל הזה נמשלו כנס"י^[כנסת ישראל] שיש בהם אהבה מסותרת למקום כו'.

Now wine divides into several kinds: there is wine that gladdens and there is wine that intoxicates; there is red wine and there is white wine. And just so, in every detail of this analogy, the Congregation of Israel is likened [to it], for they have within them a hidden love for the Omnipresent, etc.

7 וכדי להוציאה מהעלם אל הגלוי צריך להיות בבחי' רגליות דהיינו להיות בחי' נפשי כעפר לכל תהיה.

In order to bring it out from concealment into revelation, one must be at the level of "low-lying vines" (ragliyos), that is, to be at the level of "Let my soul be as dust to all."

וגם דריכה בגת להיות לב נשבר ונדכה וע"י זה יוצא היין הוא בחי' האהבה מסותרת שהיתה בהעלם

And also treading in the winepress: to have a broken and crushed heart. Through this the wine comes out, which is the level of the hidden love that had been concealed,

כי על יין אמרו נכנס יין יצא סוד והיינו לפי שהיין היה ג"כ מתחלה בהעלם בענבים ואח"כ נתגלה ויצא לחוץ.

for of wine they said, "Wine enters, a secret comes out." This is because the wine, too, was at first concealed in the grapes, and afterwards it was revealed and came outside.

8 והנה באהבה יש ב' בחי'. יש מתפעל להיות שמחת ה' בלבו היא בחינת יין המשמח ובחי' יין לבן מבחי' חמר חיוריין עתיק כו'.

Now in love there are two levels. There is one who is stirred so that joy in G-d is in his heart; this is the level of "wine that gladdens" and the level of white wine, from the level of "ancient white wine" (chamar chivaryan atik), etc.

ויש מתפעל להיות לו מרירות הלב מפני היותו ממארי דחושבנא מכל מחשבותיו ודבוריו ומעשיו אשר לא לה' המה ולצעוק אל ה' ולדבקה בו הוא בחי' יין אדום ויין המשכר וכו'.

And there is one who is stirred to have bitterness of heart, because he is one of the "masters of reckoning" (marei d'chushbana) over all his thoughts, words and deeds that are not for G-d, and [is stirred] to cry out to G-d and to cleave to Him; this is the level of red wine and intoxicating wine, etc.

9 והנה אנו אומרים בשבת וינוחו בו ישראל מקדשי שמך. ולכאורה אינו מובן הלא הוא ית' מאליו קדוש וכתוב כי קדוש אני וקדושתו למעלה מקדושתכם.

Now on Shabbos we say, "And may Israel, who sanctify Your Name, rest on it." Seemingly this is not understood: is He, may He be blessed, not holy of Himself? And it is written, "For I am holy," and "My holiness is above your holiness."

ואיך יהיה תלוי קדושתו ית' בישראל דייקא שיקראו הם המקדישים שמו. אך הענין דהנה אנו אומרים אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

How, then, can His holiness, may He be blessed, depend specifically on Israel, so that they should be called the ones who sanctify His Name? But the point is this: we say, "You are holy and Your Name is holy, and holy ones praise You every day, selah."

פיי קדושים בכל יום כו' כמאמר המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית שבכל יום ויום מתהווה מאין ליש כל מעשה בראשית.

The meaning of “holy ones... every day,” etc., is as in the saying, “Who in His goodness renews each day, continually, the work of creation”: on each and every day the whole work of creation comes into being from nothing to something.

10 וכשהם משיגים כל יום התהוותם וחיותם מבחי' קדוש ומובדל כי עליו ית' נאמר אדון הנפלאות פיי למעלה מעלה מבחי' נפלאות כמ"ש עושה פלא.

And when they apprehend, each day, their coming into being and their life-force from the level of the holy and separate, for of Him, may He be blessed, it is said, “Master of wonders,” meaning, far, far above the level of wonders, as it is written, “He makes wonder” (oseh fele).

שבחי' הפלא הוא כעשיה גשמיות אצלו ית'. כי ענין הפלא היא פליאת ההתהווי' יש מאין

For the level of wonder is, to Him, may He be blessed, like physical making (asiyah), since the meaning of wonder is the wondrousness of coming into being, something from nothing.

וראשית ההתהווי' הוא בחכמה כמ"ש והחכמה מאין תמצא.

And the beginning of coming into being is in Chochmah (wisdom), as it is written, “And Chochmah is found from nothing (ayin).”

11 וכתוב כולם בחכמה עשית שהחכמה נחשבת אצלו כעשיה גשמית שהיא בחי' סוף דרגין משכל ודבור ומחשבה ומעשה וכך החכמה נחשבת אצלו שהוא ית' למעלה מן החכמה ומרומם עד אין קץ.

And it is written, “You made them all with Chochmah (wisdom),” for Chochmah is considered, to Him, like physical making (asiyah), which is the last of the levels — of intellect, speech, thought and action. Just so is Chochmah considered to Him, for He, may He be blessed, is above Chochmah and exalted without end.

ולכן הם יהללוך סלה תמיד בעילוי אחר עילוי בלי הפסק וכל זה בבחי' ושמך קדוש כי הודו של שמו על ארץ ושמים.

Therefore they “praise You, selah,” continually, [rising] from one elevation to the next without pause. And all this is at the level of “and Your Name is holy,” for the splendor of His Name is “over earth and heaven.”

כמ"ש כי ביה ה' צור עולמים פי' ב"ה הוא שמו הו"ה כי הו"ה היא ג"כ י"ה שהו"ו מושך הו"ד כו'.

As it is written, "For with Yah, Havayah formed the worlds." That is, "with Yah" is His Name Havayah, for the [letters] heh-vav-heh are also yud-heh, since the vav draws out the yud, etc.

12 וביו"ד נברא עוה"ב [העולם הבא] כנ"ל היינו עלמין סתימין דלא אתגליין עין לא ראתה אלהים זולתך

And with the yud the World to Come was created, as mentioned above; that is, the hidden worlds (almin sesimin) that are not revealed: "No eye has seen, O G-d, but You."

ובה"א [ובאות ה"א] נברא עוה"ז היינו עלמין דאתגליין מה שהוא מושג ונתפס בהשגת הנבראים

And with the heh this world was created; that is, the revealed worlds (almin d'isgalyan): that which is apprehended and grasped by the comprehension of created beings.

ואפי' [ואפילו] ג"ע [גן עדן] העליון נק' עלמא דאתגלי' לגבי בחי' זו שהוא שם שהרי צדיקי' [צדיקים] נהנים כו' אלא שלגבי עוה"ז השפל הגשמי נק' עוה"ב [עולם הבא] ג"ע [גן עדן] העליון. אבל לגבי עולמות עליוני' [עליונים] נקרא בשם עוה"ז ועלמא דאתגליא מאחר שיש שם הנאה ותענוג הנשמות

Even the Higher Garden of Eden is called a "revealed world" (alma d'isgalya) in relation to this level, since it is there that "the righteous enjoy," etc.; only in relation to this lowly, physical world is the Higher Garden of Eden called the World to Come. But in relation to the higher worlds it is called by the name "this world" and "revealed world," since there is enjoyment and delight of the souls there,

משא"כ בחי' עלמין סתימין הוא מה שאינו מושג ונתפס כלל עין לא ראתה וכו' וכל בחי' הללו הם מבחינת שמו והודו של שמו כו'.

whereas the level of the hidden worlds is that which is not apprehended or grasped at all: "No eye has seen," etc. And all these levels are from the level of His Name and the splendor of His Name, etc.

אבל בא"ס ב"ה עצמו לא שייך כלל זה שהוא קדוש ומובדל מגדר עלמין לגמרי ולא שייך אפילו בחי' עלמין סתימין כו' ובחינת עלמין סתימין הם כעשיות גשמיות אצלו ית'.

But to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, Himself, this does not apply at all, for He is holy and entirely separate from the category of worlds, and not even the level of the hidden worlds applies [to Him], etc. The level of the hidden worlds is like physical acts of making to Him, may He be blessed.

13 וכמאמר אדון הנפלאות. וכמ"ש עושה פלא. ומה שקדושים בכל יום יהללוך סלה הוא בבחי' ושמך קדוש בלבד והיינו כי משם נמשך קדושתם ומהללים להתכלל ולהבטל במקורם.

As in the saying, "Master of wonders," and as it is written, "He makes wonder." And that "holy ones praise You every day, selah," is only at the level of "and Your Name is holy"; that is, from there their holiness is drawn, and they praise in order to be absorbed and nullified in their source.

אבל ישראל הם מקדשי שמך כי הנה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] תלוי אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] להיות התלבשות א"ס ב"ה בחכמה וחסד להחיות ולהוות עלמין סתימין ועלמין דאתגליין והיינו אק"ב [אשר קדשנו במצותיו] ממש הקב"ה מניח תפילין כו'.

But Israel are those "who sanctify Your Name," for on an arousal from below depends the arousal from above: that the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, be en clothed in Chochmah (wisdom) and Chesed (kindness), to give life to and bring into being the hidden worlds and the revealed worlds. And this is "Who has sanctified us with His commandments," literally: "The Holy One, blessed be He, puts on tefillin," etc.

14 וע"י הנחת תפילין למטה מתעורר קדושה העליוני שלמעלי [שלמעלה] להיות שורה ומתלבש בתוך עלמין. וקדושה זו היא מבחי' אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בעצמו ובכבודו שלמעלה מגדר עלמין

Through putting on tefillin below, the supernal holiness above is aroused to rest upon and be en clothed within worlds. And this holiness is from the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in its very self and glory, which is above the category of worlds.

בחי' אתה קדוש שהוא אדון הנפלאות למעלה מעלה מבחינת פליאות חכמה שמאין תמצא כי המצות הן הן רצונו ית' ובחי' מדרגת הרצון הוא הגבה למעלה מאד מבחי' חכמה.

[It is] the level of "You are holy," which is "Master of wonders," far, far above the level of the wonders of Chochmah (wisdom), which "is found from nothing"; for the mitzvos are His very will, may He be blessed, and the level of will is exceedingly high, far above the level of Chochmah.

15 ולכן הם מקדישי ומרוממים שמך שבהם ועל ידם נתעלה בחי' שמו בקדושת אור א"ס ב"ה עצמו.

Therefore they sanctify and exalt Your Name, for in them and through them the level of His Name is elevated into the holiness of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself.

וזהו יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי עוה"ב [עולם הבא] שהם מבחינת שמו יתי בלבד. אבל ע"י המע"ט [המעשים טובים] ממשיכים קדושת אור א"ס ב"ה בעצמו כנ"ל:

This is [the meaning of] "Better is one hour of teshuvah (return) and good deeds in this world than all the life of the World to Come," which is only from the level of His Name, may He be blessed; but through good deeds one draws down the holiness of the Infinite Light, blessed be He, itself, as explained above.

16 והנה מן המצות נעשה לכושים לנפש כמ"ש בזוהר ע"פ ואברהם זקן בא בימים באינון יומין עילאין דאינון לבושין כנ"ל.

Now from the mitzvos garments are made for the soul, as is stated in the Zohar on the verse "And Avraham was old, come into days": "with those supernal days, which are garments," as mentioned above.

והיינו לפי שע"י המצות ממשיך אור מקיף מבחי" סובב כל עלמין לכן נעשה לבוש לנשמתו שתהיה נפשו צרורה בצרור החיים את ה' וכו'.

This is because through the mitzvos one draws down an encompassing light (Or Makif) from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin); therefore it becomes a garment for his soul, so that his soul be "bound up in the bond of life with Havayah," etc.

אך הנה אמרו אפילו פושעי ישראל מלאים מצות כרמון ומ"מ אין ממשיכין כלום. אלא הענין הוא שהמשכת קדושה העליונה הוא ע"י שמחה של מצוה דוקא וכדכתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה.

But [the Sages] said that even the transgressors of Israel are full of mitzvos like a pomegranate, and nevertheless they draw down nothing. Rather, the point is that the drawing down of the supernal holiness comes specifically through the joy of a mitzvah, as it is written, "Because you did not serve Havayah your G-d with joy."

17 והשמחה היא מצד התבוננות מזה עצמו איך שהמצות הם בחינת אור א"ס ב"ה עצמו בחי" אדון הנפלאות וכו'.

And the joy comes from contemplating this very thing: how the mitzvos are the level of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, itself, the level of "Master of wonders," etc.

ולזה ישמח לבו בקיום המצות אשר קדשנו במצותיו ממש והוא בחי' חמר חווריין עתיק שהוא בחי' ענג העליון להתענג על ה' ממש.

Because of this his heart will rejoice in fulfilling the mitzvos, [for He] “has sanctified us with His commandments,” literally. This is the level of “ancient white wine” (chamar chivaryan atik), which is the level of the supernal delight: to delight in G-d, truly.

אך צריך לעורר מתחלה בנפשו בחי' יין אדום ויין המשכר שהוא בחי' גבורות קדושות כדי לאתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא שאז יתענגו על ה' בתענוג המשכת וא"ס [אור אין סוף] ב"ה

But first he must arouse in his soul the level of red wine and intoxicating wine, which is the level of holy gevuros (restraints), in order to transform darkness into light and bitterness into sweetness; for then they will delight in G-d with the delight of drawing down the Infinite Light, blessed be He.

כי התענוג הוא שייך אחר מילוי הרצון שכשנתמלא רצונו וחפצו מה שהיה חושק ומתאוה אז יתענג

For delight belongs after the fulfillment of the will: when his will and desire are fulfilled, that which he was longing and yearning for, then he delights,

משא"כ אם לא היה לו תשוקה כ"כ [כל כך] אין התענוג אצלו כ"כ [כל כך] גם בהיות אצלו הדבר ההוא ולכן צריך לעורר תחלה בחינת גבורות על הירידה אשר רחוק מה' בתכלית.

whereas if he did not have so great a longing, his delight is not so great, even when he has that thing. Therefore one must first arouse the level of gevuros over the descent, [in] that he is utterly far from G-d.

18 ובפרט כאשר יהי' ממארי דחושבנא מן המעשים ודבורים והמחשבות אשר לא לה' המה. וישוב

אל ה' וירחמהו וכמאמר אלהי עולם ברחמיך הרבים כו' וכמ"ש במ"א

And especially so when he is one of the “masters of reckoning” over the deeds, words and thoughts that are not for G-d. “And let him return to Havayah, and He will have compassion on him,” and as in the saying, “Eternal G-d, in Your abundant compassion,” etc., as explained elsewhere.

ואזי תהי' [תהיה] שמחת הנפש בקיום המצות ביתר שאת כי כל שתגדל התשוק' [התשוקה] והצמאון מחמת ריחוק מקום מצד הגוף כך תגדל שמחת הנפש מצד המשכ' אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בקיום המצות והתענגו על ה' במילוי רצונה וחפצה

And then the soul's joy in fulfilling the mitzvos will be "with surpassing eminence," for the more the longing and thirst grow because of the distance caused by the body, so much the more will the soul's joy grow from drawing down the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in fulfilling the mitzvos, and [from] its delight in G-d in the fulfillment of its will and desire.

וז"ש [וזהו שכתוב] זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חייתני וכמאמר כי הם חיינו ואורך ימינו כו' ואין לערב שמחת הנפש בעצבון הגוף וכו'.

This is [the meaning of] what is written, "This is my comfort in my affliction, for Your word has given me life," and as in the saying, "For they are our life and the length of our days," etc. And one must not mix the joy of the soul with the sadness of the body, etc.

אך כדי להוציא בחי' יין הנ"ל צריך לשית עצות בנפשו להיות בבחינת ונפשי כעפר לכל תהיה מן הרגליות וכו'. ועל ידי דריכה ברגלים בגת שהיא בחינת לב נשבר ונדכה כו'.

But to bring out the level of wine mentioned above, one must take counsel in his soul to be at the level of "And let my soul be as dust to all," [as with wine] from the low-lying vines (ragliyas), etc., and through treading with the feet in the winepress, which is the level of a broken and crushed heart, etc.

19 והנה כנגד ב' בחינות יין הנ"ל כך נמשך ב' בחינת לבושיין. וזהו כבס ביין לבושו שיהיו לבושי המצות מכובסים עד"מ כמו בגד המכובס מן הלכלוך כך הנה אפי' [אפילו] פושעי ישראל מלאים מצות כו'.

Now corresponding to the two levels of wine mentioned above, two levels of garments are drawn down. This is [the meaning of] "he washed his garment in wine": that the garments of the mitzvos be washed, by way of analogy, like a garment washed of dirt. So too, even the transgressors of Israel are full of mitzvos, etc.

20 ואעפ"כ [ואף על פי כן] את פושעי' [פושעים] נמנו שלבושי המצות שלהם הם מלובשי' [מלובשים] כלבושים צואים שלהם משאי"כ ע"י בחי' יין ושמחה של מצוה נעשה בחי' כבוס לבוש והתפשטות מלבושי' [מלבושיה / מלבושים] שבנוגה להתענג על ה' לבדו.

And nevertheless they were "counted with the transgressors," for the garments of their mitzvos are clothed in their soiled garments. Whereas through the level of wine and the joy of a mitzvah, there comes about the level of washing the garment, and the stripping off of the garments that are in Nogah, to delight in G-d alone.

וע"י בחי' דם ענבים הוא בחי' יין אדום שהוא ענין התגברות הנפש לאהפכא חשוכא לנהורא והמרירות על ריחוקו מאור פני ה' ונקי' דם לפי שצריך יגיעת הנפש ויגיעת בשר בנפשו דמו.

And through the level of "the blood of grapes," which is the level of red wine, that is, the soul's overcoming [of itself] to transform darkness into light, and the bitterness over its distance from the light of G-d's countenance. It is called "blood" because it requires toil of the soul and toil of the flesh, with his soul, his blood.

אך מ"מ נקי' דם ענבים בחי' יין שצ"ל ע"י בחי' שמחה שהיא בחי' התבוננות מצד גדולת ה' א"ס ב"ה וישוב אל ה' וירחמהו.

Yet nevertheless it is called "the blood of grapes," the level of wine, for it must come through the level of joy, which is the level of contemplating the greatness of G-d, the Infinite One (Ein Sof), blessed be He: "And let him return to Havayah, and He will have compassion on him."

21 וירחמהו דייקא דהיינו על ניצוץ אלהי' [אלהות] שבו איך ירד פלאים מטה מטה כמ"ש במ"א

"And He will have compassion on him," specifically: that is, on the spark of G-dliness within him, how it has descended astonishingly, lower and lower, as explained elsewhere.

וע"י נעשה בחי' סותו פי' סותו מלשון מסוה הוא כסוי הראש והפנים שיש ב' בחינות לבושין לבוש הגוף ע"ד משל ולבוש הראש והפנים ע"ד משל.

And through this there comes about the level of "his robe" (susso). Explanation: susso is related to the word masveh (veil), which is a covering of the head and face. For there are two levels of garments: a garment of the body, by way of analogy, and a garment of the head and face, by way of analogy.

22 והנה ע"י יין המשמח נמשך בחי' לבוש לבחי' הגוף של הנפש שהוא בחי' לבושי מדות הנפש אהבה ויראה כו'

Now through the level of "wine that gladdens," there is drawn down the level of a garment for the level of the soul's body, which is the level of the garments of the soul's emotive attributes (middos), love and awe, etc.;

אבל ע"י בחי' דם ענבים נמשך לבוש לבחי' הראש והפנים של הנפש והוא בחי' ראייה ושמיעה.

but through the level of "the blood of grapes," a garment is drawn down for the level of the soul's head and face, which is the level of sight and hearing.

23 וכמ"ש הביטו אליו ונהרו וגו'. וכי אפשר להסתכל בשכינה כו' אלא היינו לאסתכלא ביקרא דמלכא כו'

As it is written, "They looked to Him and became radiant," etc. But is it possible to gaze at the Shechinah (Divine Presence), etc.? Rather, this means "to gaze at the glory of the King," etc.

והענין כמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים כו' כי צדיקים גמורים ע"י שמחה של מצוה והתענגם על ה' ממשיכים ענג העליון מלמעלה למטה

The point is as our Sages, of blessed memory, said: "In the place where baalei teshuvah (those who return) stand," etc. For the perfectly righteous, through the joy of a mitzvah and their delight in G-d, draw down the supernal delight from above to below,

אבל הבעל תשובה ע"י התגברותו על הרע שבנפשו במסירת נפש היא בבחי' הסתלקות מלמטה למעלה כדרך הגבורות ורשפי אש כו'. ולכן נעשה לבוש לנשמתו ג"כ למעלה על בחי' ראש הנ"ל:

whereas the baal teshuvah, through overcoming the evil in his soul with self-sacrifice (mesirus nefesh), is at the level of ascent from below to above, in the manner of the gevuros and "flashes of fire," etc. Therefore a garment is made for his soul also above, upon the level of the head mentioned above.

24 והנה זהו כל עבודתנו בקיום המצות בזמן הזה להמשיך לנפש שתתעלה בעילוי אחר עילוי לאור באור א"ס ב"ה ותהיה הנפש צרורה כו'.

Now this is all of our service in fulfilling the mitzvot at this time: to draw down [light] to the soul, so that it rise from elevation to elevation, to be illumined with the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, and that the soul be "bound up," etc.

אבל תכלית השלימות של ימות המשיח בקיום המצות ומעשה הקרבנות שיהיו הקרבנות כבשים ופרים וכו' ג"כ נכללים ומתעלים בעילוי אחר עילוי באור א"ס ב"ה.

But the ultimate perfection of the days of Mashiach, in fulfilling the mitzvos and in the deed of the offerings, is that the offerings, lambs and bulls, etc., will also be included and elevated, from elevation to elevation, in the Infinite Light, blessed be He.

אך בזמן הגלות אי אפשר לנפש האדם להעלותם ולקשרם במקורם מאחר שהיא מקושרת בעצמה למטה.

But in the time of exile it is impossible for the human soul to elevate them and bind them to their source, since it is itself bound below.

אבל לימות המשיח שיקויים ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר וגוי. שנשמות ישראל יהיו במעלה אז יהיה זמן קיום המעשה [המעשה] והעלאת ניצוצות שנפלו אפילו הבהמות.

But in the days of Mashiach, when there will be fulfilled, "And the glory of Havayah will be revealed, and all flesh will see," etc., for the souls of Israel will be on high, then will be the time of fulfilling the deed and of elevating the sparks that have fallen, even the animals.

25 וכמו שהיה בתחלת בריאת העולם שקודם שנברא [שנברא] אדם הראשון נא' [נאמר] ואדם אין לעבד את האדמה וגו'.

So it was at the beginning of the world's creation: before the first man (Adam HaRishon) was created, it is said, "And there was no man (adam) to work the ground," etc.

ואח"כ נעשה אדם ויניח ה' בגן עדן לעבדה ולשמרה. אלא שאח"כ ויגרש את האדם וגו' כלומר שלא הי' [היה] בבחי' אדם והוצרך לילך ולתקן נפשו.

Afterwards man was made, "and He placed him in the Garden of Eden to work it and to guard it." But afterwards, "He drove out the man," etc.; that is to say, he was not at the level of adam, and he had to go and rectify his soul.

26 ושלימות בחי' אדם הוא בזמן המשיח שנאמר עליו הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד מא"ד הוא אותיות אד"ם.

And the perfection of the level of adam will be in the time of Mashiach, of whom it is said, "Behold, My servant will prosper; he will be exalted and lifted up, and very (me'od) high." Me'od (mem-alef-dalet) has the letters of adam (alef-dalet-mem).

וכן ראשי תיבות אד"ם דו"ד משי"ח שבזמן ימות המשיח נשלם בחינת אדם ואזי הוא זמן היום לעשותם זמן קיום המצות בשלימות שיהיה הקרבת קרבנות כמצות רצונך.

Likewise the initials of adam are Adam, David, Mashiach. For in the time of the days of Mashiach the level of adam is completed, and then is the time of "Today, to do them," the time of fulfilling the mitzvos in perfection, when there will be the bringing of offerings "according to the command of Your will."

משא"כ בזמן הגלות אין עשיית המצו' [המצות / המצוה] כרצונך ממש אלא לעילוי הנפש שיתקן בחי' אדם שלא יהיה ואדם אין לעבד.

Whereas in the time of exile the doing of the mitzvos is not truly "according to Your will," but [is] for the elevation of the soul, that it may rectify the level of adam, so that it not be "and there was no man to work."

אבל עיקר העבודה לעבדה ולשמרה הוא בימות המשיח דוקא.

But the main service of "to work it and to guard it" is specifically in the days of Mashiach.

והתפלה שהיא בחי' נשיאת הנפש הוא כנגד הקרבנות אבל אינה בבחי' קרבנות ממש כי שם בחינת עליות כל העולמות בכלל ואפילו נפש הבהמה היורדת למטה לארץ.

And prayer, which is the level of the lifting up of the soul, corresponds to the offerings, but it is not truly at the level of offerings, for there [in the offerings] is the level of the ascent of all the worlds in general, even the soul of the animal, which goes down below to the earth.

27 והנה על בחינת גפן ויין הנ"ל נאמר אסרי לגפן עירה פ"י שבימות המשיח שיושלם בחי' אדם אז יהיו כלל ישראל מתעלים במעלה העליונה שיהיה בבחי' גפן ויין המשמח בשמחה של מצוה

Now concerning the level of the vine and wine mentioned above, it is said, "Binding his foal to the vine." This means that in the days of Mashiach, when the level of adam will be completed, then the whole of Israel will be elevated to the highest rank, so that they will be at the level of the vine and of the "wine that gladdens," with the joy of a mitzvah;

וגם יהי' [יהיה] אוסרי אוסר יו"ד שבחי' יו"ד היא בחי' חכ' [חכמה] עילאה הוא אוסר ומקשר לבחי' גפן

and there will also be osri ("binding"), [that is,] oser ("binds") [and] yud: for the level of the yud, which is the level of supernal Chochmah (wisdom), binds and connects to the level of the vine.

(וענין החכמה הוא בחי בטול שצ"ל בהשמח^[בהשמחה] עמ"ש ע"פ ולא נחם אלקי דרך ארץ פלשתים וע"פ כיום השמע"צ^[השמיני עצרת]). ועי"ז יהי^[יהיה] בבחי עירה.

(The matter of Chochmah is the level of self-nullification (bittul), which must be present in the joy; see what is explained on the verse "And G-d did not lead them by way of the land of the Philistines," and on the verse "On the eighth day, an assembly.") And through this they will be at the level of iroh ("his foal").

כי הנה עירה סובל ב' פירושים לשון עיר פרא אדם ובחי עיר אלהים.

For iroh bears two interpretations: the sense of ayir (foal), as in "a wild donkey's foal, man," and the level of ir (city), "the city of G-d."

וביאור הדבר כי עיר פרא אדם יולד כתי^[כתיב]. פי' יולד היינו כשהמדוי אצלו כתולדתו וטבעו שלא נהפכו אצלו לעמוד כנגד טבעו כי זהו עבודת האדם לעמוד נגד טבעו הקשה מפני אהבת ה' ויראתו.

The explanation of the matter: it is written, "A man is born a wild donkey's foal." "Is born" means: when his emotive attributes (middos) are as at his birth and by his nature, not having been transformed in him to stand against his nature; for this is man's service, to stand against his hard nature out of love of G-d and awe of Him.

משא"כ כשהטבע מסייע אין זו עבודה תמה ונקרא עיר פרא אדם

Whereas when nature assists, this is not wholehearted service, and he is called "a wild donkey's foal, man."

אבל כשהוא מקושר בבחי גפן יין היוצא מן הגפן ע"י דריכה ומן הרגליות וכו' כנ"ל אזי נעשה בחי עירה עיר ה' שהוא בחי עיר אלהינו כמו שאמרו רז"ל^[רבותינו זכרונם לברכה] אימתי נקרא גדול כשהוא בעיר אלהינו וגו'.

But when he is bound to the level of the vine, the level of wine that comes out of the vine through treading and from the low-lying vines, etc., as mentioned above, then he becomes the level of iroh, the city of G-d, which is the level of "the city of our G-d," as our Sages, of blessed memory, said, "When is He called great? When He is in the city of our G-d," etc.

28 ולשרקה בני אתונו. הנה שורקה היא זמורה רכה וילדה שענביה מועטים עדיין ומעט יין היוצא ממנה נקי שורקה נקודת שור"ק

"And the son of his she-donkey to the choice vine (sorekah)." Now sorekah is a soft, young shoot whose grapes are still few, and little wine comes out of it; it is called sorekah, [from] the vowel shuruk.

כי הנה גפן הוא בחינת סגו"ל וגם כל נקודת גפן הוא סגו"ל

For the vine (gefen) is the level of segol, and also all the vowels of gefen are segol.

וכדכתי [וכדכתיב] גפן ממצרים תסיע וגו' כסו הרים צלה פ"י צלה בחי' צל כמ"ש ה' צלך דהיינו ישת חשך סתרו והוא העולה למעלה ומכסה על בחי' הרים שהם האבות.

As it is written, "You transplanted a vine from Egypt," etc., "The mountains were covered with its shade." Explanation: "its shade" is the level of shade, as it is written, "Havayah is your shade," that is, "He made darkness His hiding place"; and this is what rises above and covers the level of "mountains," which are the Patriarchs.

29 והנה האבות הם שלשה בחינת סגו"ל. וזהו בחי' גפן. אבל שורקה הוא בחי' נקודת השורק והשור"ק יש בו ג"כ ג' נקודות שבסגו"ל אלא שהם זה למטה מזה.

Now the Patriarchs are three, the level of segol, and this is the level of the vine (gefen). But sorekah is the level of the vowel shuruk; and the shuruk also has the three dots of the segol, except that they are one below the other.

כך הנה שכשהאדם הוא בבחי' התקרבות והתלהבות בכח ג' נקודות מטה למעלה ומלמעלה למטה והממוצע וכו' וכמ"ש במ"א אזי נקרא בחי' סגו"ל.

So it is that when a person is at the level of drawing near and of fiery enthusiasm, by the power of the three points, from below to above, from above to below, and the intermediate, etc., as explained elsewhere, then he is called the level of segol.

אבל כשהוא בבחינת ריחוק מקום אלא שהוא בבחי' הודאה כלומר שידוע שהוא רחוק מה' ונעשה כפוף ומודה ואין ערב לכו לגשת מפני ביטולו נקרא בחינת שור"ק

But when he is at the level of distance, except that he is at the level of acknowledgment, that is, he knows that he is far from G-d, and becomes bowed and acknowledging, and his heart does not venture to approach because of his self-nullification (bittul), he is called the level of shuruk.

ושלש נקודות זו למטה מזו. כלומר שמשפיל עצמו מטה מטה להיות רחוק בעיניו להגיע לזה באומר מי אנכי וכי וע"י זה נעשה מבחי אתונו בחי בני בחי בן וכמ"ש בנים אתם וגוי להיות כמו ברא כרעא דאבוה.

[It has] three dots one below the other: that is to say, he lowers himself further and further, so that in his own eyes he is far from attaining this, saying, "Who am I," etc. And through this, from the level of "his she-donkey" there comes to be the level of "the son of," the level of a son, as it is written, "You are children," etc.: to be like "a son is his father's leg."

30 והנה התהפכות בחינות אלו נעשו ע"י כבס ביין וגוי כבס לשון עבר

Now the transformation of these levels comes about through "he washed in wine," etc. Kibbes ("washed") is in the past tense.

שתכלית השלימות של ימות המשיח ושלמות בחינת אדם להיות בחי עירה ובחי בן הוא ע"י שכבר כבס ביין הגלות שע"י עבודתנו בזמן הגלות לעורר את האהבה ושמחה של מצוה אתהפכא חשוכא לנהורא והוא תכלית של ימות המשיח כנ"ל:

For the ultimate perfection of the days of Mashiach, and the perfection of the level of adam, to be at the level of iroh and the level of a son, comes through his having already washed in the wine of the exile: through our service in the time of exile, to arouse the love and the joy of a mitzvah, darkness is transformed into light, and this is the ultimate purpose of the days of Mashiach, as explained above.

חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב

Red of Eyes from Wine, and White of Teeth from Milk

1 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב. הנה גבי יין כתיב תירושי המשמח אלקים כו'.

“Red of eyes from wine, and white of teeth from milk.” Now, concerning wine it is written, “My wine, which gladdens G-d,” etc.

ולהבין מהו בחי' יין המשמח אלקים ואיך יהיה כחו גדול כ"כ [כל כך] לשמח אלקים. הנה אמרו נכנס יין יצא סוד.

To understand: what is the level of wine “which gladdens G-d,” and how can its power be so great as to gladden G-d? Now, [the Sages] said, “Wine enters, a secret comes out.”

2 והענין כי בתורה יש ב' בחי' יין וחלב וכדכתיב לכו שברו ואכלו כו' בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב.

The explanation is that in the Torah there are two levels, wine and milk, as it is written, “Come, buy and eat,” etc., “without money and without price, wine and milk.”

וביאור הדבר כי הנה יש ב' אהבות אה"ע [אהבת עולם] ואה"ר [ואהבה רבה]. אהבת עולם היא האהבה הגלויה.

To explain the matter: there are two loves, ahavas olam (“love of the world”) and ahavah rabbah (“great love”). Ahavas olam is the revealed love.

3 ואה"ר [ואהבה רבה] היא אהבה המסותרת. ולהבין למה נק' האהבה המסותרת בשם אה"ר [אהבה רבה]. אך

הנה אה"ע [אהבת עולם] היא האהבה שנלקחה מעולמות דהיינו מחמת התבוננות איך שהוא ית' מחדש בטובו כו'. ומהווה מאין ליש בכל יום מבחי' מלי' ית'

And ahavah rabbah is the hidden love. To understand why the hidden love is called by the name ahavah rabbah: now, ahavas olam is the love that is taken from the worlds, that is, from contemplating how He, blessed be He, “renews in His goodness,” etc., and brings into being, from nothing to something, every day, from the level of His Malchus (sovereignty), blessed be He.

כי מלכותך מכ"ע [מלכות כל עולמים] כתיב שכל עולמים עליונים ותחתונים הם חיים וקיימים מבחי' מלכותו ית' ממכ"ע [ממלא כל עלמין] וסוכ"ע ואתה מחיה את כולם.

For it is written, "Your kingship is the kingship of all worlds": all worlds, higher and lower, live and exist from the level of His Malchus, blessed be He — the light that fills all worlds (memalei kol almin) and the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) — "and You give life to them all."

4 ואינו כדמיון הנשמה שמחיה את הגוף. שהחיות מתפשט ומתלבש בגוף ממש להחיותו. כי הוא ית' קדוש ומובדל כו'. רק התפשטות בחי' שם בלבד. דהיינו מחמת כי מלך שמו נק' עליהם.

And this is not like the soul that gives life to the body, where the life-force spreads out and is en-clothed in the body itself to give it life. For He, blessed be He, is holy and separate, etc. Rather, [it is] only an extension of the level of a name, that is, because His name, King, is called upon them.

5 וכמאמר ישתבח שמך לעד פי' לעד עד אין קץ כו'. וע"ז אנו אומרים איש"ר [אמן יהא שמיה רבא] מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. פי' שאנו מתפללים ומבקשים שיהיה שם זה בבחי' ברכה והמשכה מההעלם אל הגילוי.

As in the saying, "May Your name be praised forever (la'ad)": "forever" means without end, etc. And about this we say, "Amen, may His great Name be blessed forever and to all eternity (le'alam ule'almei almaya); may it be blessed." Meaning: we pray and ask that this name be in a state of blessing and drawing down, from concealment into revelation.

דהיינו שלא יהי' [יהיה] בבחי' העלם והסתר פנים אצלינו בידיעת אנשים מלומדה בלבד שאין זה אלא בבחי' הודאה. אבל בחי' ברכה היא בחי' גילוי ממש במוחו ולבו באמת לאמתו.

That is, that for us it not be in a state of concealment and hiding of the Face, with a knowledge "of men, learned by rote" alone, which is no more than the level of acknowledgment. But the level of blessing is the level of actual revelation in one's mind and heart, in absolute truth.

6 ושיהי' [ושיהיה] גילוי זה נמשך לעלם ולעלמי עלמא אפי' [אפילו] בעולמות התחתונים כמו בעוה"ז הגשמי וכענין שנאמר ברוך ה' אלקי ישראל מן העולם ועד העולם.

And that this revelation be drawn "to the world and to the worlds of worlds" (le'alam ule'almei al-maya), even into the lower worlds, such as this physical world; as in what is said, "Blessed is Havayah, the G-d of Israel, from world to world."

ועדיי תקנו כל פסודיי [פסוקי דזמרה] מב"ש [מברוך שאמר] עד ק"ש [קריאת שמע] להאריך ולהרחיב הדבור בשבחו של מקום איך שמלכותו הוא מכ"ע [מלכות כל עולמים].

Along these lines [the Sages] instituted all of Pesukei deZimrah, from Baruch She'amar until the reading of the Shema: to speak at length and expansively in praise of the Omnipresent — how His Malchus is “the kingship of all worlds.”

7 ואיך שהוא קדוש ומובדל כו' עד שיהיה נקבע בקרב איש ולב עמוק. ועיי' יגיע לקיום הק"ש [הקריאת שמע] שמע ישראל.

And [they tell] how He is holy and separate, etc., until it is fixed “within a man, and [in] a deep heart.” And through this he will come to the fulfillment of the reading of the Shema, “Hear, O Israel.”

שמע לשון הבנה להתבונן כי ה' אחד פי' אחד ז' רקיעים וארץ וד' רוחות העולם בטלים אל האל"ף הוא אלופו של עולם.

“Hear” is a term of understanding: to contemplate that “Havayah is One.” “One” (echad) means that the seven heavens and the earth, and the four directions of the world, are nullified to the alef, which is the Master (aluf) of the world.

8 וכמו שיש בגשמיות ז' רקיעים כו'. כך ברוחניות יש כמה מדרגות זו למעלה מזו וכולם בטלים אליו ית' רק שברוך שם כו'.

And just as in physicality there are seven heavens, etc., so in spirituality there are many levels, one above the other, and all of them are nullified to Him, blessed be He — only that [there is] “Blessed be the name,” etc.

שמבחי' דלי"ת רבתי דאחד נמשך בחי' ברכה והמשכה להיות בחי' שם כבוד מלכותו כו'. ועיי' יגיע למדרגת ואהבת.

For from the level of the large dalet of “One” there is drawn the level of blessing and drawing down, to become the level of “the name of the glory of His kingdom,” etc. And through this he will reach the level of “And you shall love.”

פ"י ואהבת הוא מלשון רצון. דהיינו שיהי' [שיהיה] רצונך שהי' יהיה אלקיך בכל לבבך בשני יצריך יצ"ט [יצר טוב] ויצה"ר [ויצר הרע] לאהפכא חשוכא כו'

“And you shall love” (ve’ahavta) is a term of will. That is, that your will be that Havayah be your G-d, “with all your heart” — with both your inclinations, the good inclination and the evil inclination — to turn darkness [into light], etc.

שיעקור רצונו מהבלי עולם להיות לו שינוי רצון ולהפך רצונו לה' אחד וכמ"ש מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ:

[That is,] that he uproot his will from the vanities of the world, so that he has a change of will, and turn his will toward the One G-d; as it is written, “Whom have I in heaven? And with You, I desire nothing on earth.”

9 והנה כ"ז [כל זה] הוא בחי' אה"ע [אהבת עולם] שאומרים אהבת עולם אהבתנו. פ"י אהבתנו שאהבה זו היא מתלבשת בתוך נפשנו.

Now, all this is the level of ahavas olam, as we say, “With an everlasting love (ahavas olam) You have loved us (ahavtanu).” The meaning of “ahavtanu” is that this love is encloded within our soul.

שהנפש יכולה להיות כלי להגביל ולהלביש את האהבה זו בתוכה ממש להיות תוכה רצוף אהבה זו. אבל אה"ר [אהבה רבה] היא בשרש הנפש במקור חוצבה כי חלק הוי' ממש עמו.

For the soul can be a vessel to contain and enclothe this love truly within itself, so that “its inside is inlaid with love” — with this love. But ahavah rabbah is in the root of the soul, in the source from which it was hewn, for “His people” is literally “a portion of Havayah.”

10 ואני הוי"ה לא שניתי כתיב שהוא ית' למעלה מגדר עלמין ואין ערוך אליו ית' כלל אפי' [אפילו] כמשל טפה מים אוקיינוס.

It is written, “And I, Havayah, have not changed”: for He, blessed be He, is above the bounds of worlds, and there is no comparison to Him, blessed be He, at all — not even as in the analogy of a drop [compared to] the waters of the ocean.

שעם היות שהוא חלק קטן מאלף אלפים ורבי רבבות. עכ"ז [עם כל זה] שייך איזה ערך ויחוס במהותו הדומה לו שגם מהות הטפה היא מים כמו הים הגדול ממש.

For although [the drop] is a tiny part, [one] of a thousand thousands of thousands and myriads of myriads, nevertheless some comparison and relation applies, by virtue of its essence, which resembles [the ocean]: for the essence of the drop, too, is water, exactly like the great sea.

משא"כ אליו ית' אין ההשתלשלות ערוך כלל ולכך האהבה שנלקחה מבחי' זו אינה מתלבשת ממש תוך הנפש ואין הנפש יכולה להגבילה אלא היא בבחי' מסותרת

That is not so with Him, blessed be He: the chain of descending worlds (hishtalshelus) bears no comparison [to Him] at all. Therefore, the love that is taken from this level is not truly encloded within the soul, and the soul cannot contain it; rather, it is in a hidden state.

והיא באה לידי גילוי בבחי' בכל מאדך כו'. (וע' בתניא ס"פ מ"ג ועי' ג"כ פי' י"ט):

And it comes to revelation at the level of "with all your might" (bechol me'odecha), etc. (See Tanya, end of chapter 43; and see also chapter 19.)

11 והנה ההפרש שבין אה"ע [אהבת עולם] לאה"ר [אהבה רבה] הוא כי אה"ע [אהבת עולם] הבאה מחמת התבוננות ועומק מחשבתו יש לה הפסק שאם לבבו פונה לדברים אחרים וטרוד במחשבתו בעסקי עולם אזי חולפת ועוברת ממנו כו'

Now, the difference between ahavas olam and ahavah rabbah is this: ahavas olam, which comes from contemplation and the depth of one's thought, is subject to interruption; for if his heart turns to other things and his thought is occupied with worldly affairs, then it passes and departs from him, etc.

משא"כ האה"ר [האהבה רבה] שבשרש נפשו ממקור חוצבה אין לה הפסק שגם אם לבבו פונה לדברים אחרים הרי אין בזה לעומת זה להיות לעומת האהבה הזאת להטרידה ולהפסיקה.

This is not so with the ahavah rabbah that is in the root of his soul, from the source from which it was hewn: it has no interruption. For even if his heart turns to other things, in this there is no "one opposite the other," [nothing] to stand opposite this love, to disturb it and interrupt it.

12 ולזאת תשאר אהבה זו בבחי' רשימו להיות זכרונה תקועה בלב כל תמוט עולם ועד.

Therefore this love remains in the form of a reshimu (impression), so that its memory is fixed in the heart, "never to be moved, forever and ever."

אך כיצד תהיה אה"ר [אהבה רבה] זו בבחי' גילוי שיעלה ויגיע למדרגת ככל מאדך ע"ז אמרו נכנס יין יצא סוד היא התורה שנק' בשם יין.

But how will this ahavah rabbah come into revelation, so that it rises and reaches the level of "with all your might"? About this they said, "Wine enters, a secret comes out": [the wine] is the Torah, which is called by the name "wine."

13 וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ערבים עלי ד"ס יותר מיינה של תורה כי על האהבה נאמר וירא אלקים את האור כי טוב ואמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] כי טוב לגנוז בתורה.

As our Sages, of blessed memory, said, "The words of the Scribes are more pleasing to me than the wine of Torah." For about love it is said, "And G-d saw the light, that it was good"; and our Sages, of blessed memory, said, "that it was good" — to hide away in the Torah.

וכשנכנס יינה ש"ת [של תורה] יצא סוד הוא אור האהבה הגנוז מההעלם אל הגילוי להיות אצלו גילוי האה"ר [האהבה רבה] המושרשת בשרש נפשו במקור חוצבה בבחי' ככל מאדך

And when the wine of Torah enters, the secret — which is the hidden light of love — comes out from concealment into revelation, so that there is in him a revelation of the ahavah rabbah rooted in the root of his soul, in the source from which it was hewn, at the level of "with all your might."

וע"ז נא' [נאמר] פותח את ידיך. יודי"ך הן הם בחי' הצמצומים רבים ועצומים מאא"ס [מאור אין סוף] ב"ה להיות השתלשלות המדרגות מעילה לעלול כו'.

And about this it is said, "You open Your hand (yadecha)." "Yudecha" ("Your yuds"): these are the levels of the contractions (tzimtzumim), many and mighty, from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, so that there be the chain of descent (hishtalshelus) of the levels, from cause to effect, etc.

14 ומקור התהוות העולמות מאין ליש מרצה"ע [מרצון העליון] ב"ה וע"י התורה שהיא חכמתו ורצונו ית' פותח את היודי"ן והצמצומים להיות גילוי רצה"ע [רצון העליון] ב"ה.

And the source of the coming into being of the worlds from nothing to something is from the Supernal Will, blessed be He. And through the Torah, which is His wisdom and His will, blessed be He, [He] opens the yuds and the contractions, so that there is a revelation of the Supernal Will, blessed be He.

ומשביע לכל חי דהיינו בכל חיות ואור המתפשט בעולמות מריש כל דרגין כו'. להיות בהם בחי רצון
 שיהי' [שיהיה] שורה ומתגלה בהם בחי רצה"ע [רצון העליון] ב"ה ונמשך לנפש האדם ג"כ שיהי' [שיהיה]
 מתגלה בו רצה"ע [רצון העליון] שכנפשו

“And satisfies every living thing”: that is, in all the life-force and light that spreads through the worlds, from the head of all levels, etc., there should be the level of will — that the level of the Supernal Will, blessed be He, rest and be revealed in them. And it is drawn to the soul of man as well, so that the Supernal Will within his soul is revealed in him.

דהיינו האה"ר [האהבה רבה] המושרשת בשרש נפשו למעלה מכדי שתוכל הנפש שאת מאחר שהרצ"ע
 [שהרצון העליון] בא אצלו לידי גילוי למטה בלבושי הנפש דבור ומעשה ע"י דבור בת"ת [בתלמוד תורה]
 ומעשה המצות ולכן אמרו רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] ששואלים את האדם קבעת עתים לתורה.

That is, the ahavah rabbah rooted in the root of his soul, beyond what the soul can bear; since the Supernal Will has come to revelation in him below, in the garments of the soul, speech and action — through speech in Torah study and the action of the mitzvos. Therefore our Sages, of blessed memory, said that a person is asked, “Did you set fixed times for Torah?”

שעי"ז יעורר את האהבה מלמעלה בשרש נפשו שאינה מתלבשת בשום כלי המעלים ומסתיר שאין
 כמוה ולא דוגמתה בזלעו"ז [בזה לעומת זה] הנ"ל ואין לה הפסק שאפי" [שאפילו] בעסקו בשאר ענינים תהיה
 אהבה זו תקועה בלבו.

For through this he will arouse the love from above in the root of his soul, which is not encloded in any vessel that conceals and hides; there is nothing like it, nor any likeness of it, in the “one opposite the other” mentioned above; and it has no interruption, so that even while he is occupied with other matters, this love will be fixed in his heart.

ומזה יבא לידי ודברת בם כו' (וע' באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איתא רפ"ד דמגלה ודאשתמש בתגא כו'
 במי ששונה הלכות כו' יעו"ש [יעויין שם]):

And from this he will come to “and you shall speak of them,” etc. (See Iggeres HaKodesh, the section beginning “It is stated at the beginning of the fourth chapter of Megillah: ‘And one who makes use of the crown,’ etc.” — of one who studies halachos, etc.; see there.)

15 ובוה יובן הכתוב חכלילי עינים מיין. פי עינים הוא מ"ש עיני תמיד אל ה'. הנה עין ה' אל יראיו.

With this the verse “Red of eyes from wine” will be understood. “Eyes” is [as] in what is written, “My eyes are always toward Havayah”; “Behold, the eye of Havayah is toward those who fear Him.”

והוא בחי' לאסתכלא ביקרא דמלכא דהיינו שיאיר בלבו אור האהבה לה' בבחי' ראייה היא בחי' אהבה בתענוגים שהיא מדרגה העולה על כולנה למעלה מאה"ר [מאהבה רבה] ואה"ע [ואהבת עולם]

This is the level of “gazing upon the glory of the King,” that is, that the light of love for G-d shine in his heart in the manner of sight, which is the level of love in delights — a level that surpasses all of them, above ahavah rabbah and ahavas olam.

(וצ"ע [וצריך עיון] בתניא פמ"ג משמע דאה"ר [דאהבה רבה] היא אהבה בתענוגים. וצ"ל שיש ב' בחינות אה"ר [אהבה רבה] הא' האהבה הנז' [הנזכר] בתניא פי"ט כשבאה לידי גילוי כשאינה בבחינת גילוי התענוג.

(This needs examination in light of Tanya, chapter 43, which implies that ahavah rabbah is love in delights. One must say that there are two levels of ahavah rabbah. The first is the love mentioned in Tanya, chapter 19, when it comes to revelation, when it is not at the level of revealed delight.

וגדולה ממנה היא אה"ר [אהבה רבה] בתענוגים. ועיין במ"א ע"פ אחותי רעיתי יונתי כו'. שם נתבאר אחותי היא מצד אהבה טבעית ויונתי היא אהבה בתענוגים)

Greater than it is ahavah rabbah in delights. See elsewhere, on “My sister, My beloved, My dove,” etc.; there it is explained that “My sister” is from the side of natural love, and “My dove” is love in delights.)

וכענין שכתוב עיניך יונים כמו זוג יונים שמסתכלים תמיד זע"ז [זה עם זה / זה על זה] ומתענגים כו'. כך יהיה קשר האהבה בדביקות נפלא ועצום עד שיהיו עיניו ולבו כל הימים רק לאסתכלא ביקרא דמלכא. וכמ"ש בזהר ע"פ הסבי עיניך כו' דמוקדין ליה בשלהובין דרחימותא.

As in what is written, “Your eyes are doves”: like a pair of doves that constantly gaze at one another and delight, etc., so shall the bond of love be, in wondrous and mighty cleaving, until his eyes and his heart are all the days only “to gaze upon the glory of the King.” As is written in the Zohar on “Turn away your eyes,” etc.: “that set Him ablaze with flames of love.”

שתהא האהבה מתלהבת ומתלהטת בלב איש להתענג על ה' מרוב כל עד שאין כח בנפשו להגביל את האהבה בלב רק בבחינת ראייה מבחוץ (ועיין במ"א ע"פ עיניך יונים וע"פ הראיני את מראיך):

That is, that the love blaze and flame in a person's heart, to delight in G-d more than all [else], until there is no power in his soul to contain the love in the heart, except as sight from outside. (See elsewhere, on “Your eyes are doves,” and on “Let me see your appearance.”)

16 וזהו ענין חכלילי עינים. פירוש אדמומית העינים שאודם העינים הוא מחמת תוקף רשפי אש דמוקדין ליה בשלהוביתא כו'.

This is the meaning of “red of eyes”: the redness of the eyes, for the redness of the eyes comes from the intensity of the “fiery sparks” that “set Him ablaze with flames,” etc.

והוא בחינת מעלת ומדרגת השבת אז תתענג כו' וקראת לשבת ענג. אך מי שטרח בע"ש [בערב שבת] כו'.

And this is the level of the special quality and rank of Shabbos: “Then you will delight,” etc., “and you shall call the Shabbos a delight.” But “one who toiled on the eve of Shabbos,” etc.

ולכן צריך כל ימות החול ליגע את נפשו. לעורר את האה"ר [האהבה רבה] ואה"ע [ואהבת עולם]. וע"י זה גיע לבחינת האהבה בתענוגים המתגלית בשבת.

Therefore, all the weekdays one must toil with his soul to arouse ahavah rabbah and ahavas olam; and through this he will reach the level of love in delights that is revealed on Shabbos.

17 והנה כ"ז [כל זה] בא מבחינת ומדרגת יין. יינה ש"ת [של תורה]. וזהו חכלילי כל חיק הטועם אומר לי לי.

Now, all this comes from the level and rank of wine: the wine of Torah. And this is “chachlili”: “every palate (chech) that tastes says, ‘For me, for me’ (li li).”

לפי שיתגלה בחי' חיק הטועם את היין דהיינו בחי' חכמה וטעמי מצות שהם בחי' תענוג העליון.

For the level of the palate that tastes the wine will be revealed, that is, the level of Chochmah and the reasons (te'amim, “tastes”) of the mitzvot, which are the level of the supernal delight.

וע"י כן נתעלה בעילוי אחר עילוי לי לי עד רום המעלות (פי' חיק הטועם זהו בחי' אהבה בתענוגים המתגלה בשבת שהוא בחי' שם ע"ב [שם ע"ב] דחכמה

And through this he is elevated, ascent after ascent, “for me, for me,” to the highest heights. (The meaning: “the palate that tastes” is the level of love in delights revealed on Shabbos, which is the level of the Name Av (72) of Chochmah;

ואזי אומר לי לי בייפ [בי פעמים] דהיינו שנכללו בו ב' אהבות הנ"ל אה"ר [אהבה רבה] ואה"ע [ואהבת עולם] שהם מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] דמ"ה [דשם מ"ה] מברר ב"ן [שם ב"ן] וע"י יחוד מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] מתגלה בשבת בחי' הגבוה משניהם והוא בחי' שם ע"ב [שם ע"ב] אהבה בתענוגים):

and then it says “for me, for me” twice, that is, the two loves mentioned above, ahavah rabbah and ahavas olam, are included in it. These are Mah (45) and Ban (52), for Mah refines Ban; and through the union of Mah and Ban there is revealed on Shabbos the level higher than both of them, the level of the Name Av: love in delights.)

18 ולבן שינים מחלב. פירוש כי שינים הם הטוחנות את המאכל להיות מתעכל במעיו שעייזו יהי [יהיה] מזון לגוף

“And white of teeth from milk.” The meaning: the teeth are what grind the food so that it is digested in his innards, through which it becomes nourishment for the body.

משא"כ כשלא ילעוס ויטחון המאכל בשיניו לא יבא לידי עכול כלל ולא יהיה לו למזון ולשובע.

Whereas if he does not chew and grind the food with his teeth, it will not be digested at all, and it will not be food and satisfaction for him.

19 וכך עדי"מ כדי שיהי [שיהיה] מזון לרמ"ח אברין דמלכא שתהא נפשו מרכבה אליהם שיתאחד ממש עם הנפש צ"ל בבחי' שינים הטוחנות ומפררות

So too, by way of analogy: in order that there be food for “the 248 limbs of the King,” so that his soul be a chariot for them and that it be truly united with the soul, there must be the level of teeth that grind and crush.

דהיינו לפרר ולברר כל מעשיו ודבוריו ומחשבותיו ולדקדק ולפשפש בהן ולהיות ממארי דחושבנא לשקול כל דרכיו ולפלס מעגלותיו.

That is, to crush and sift all his deeds, words and thoughts, and to scrutinize and examine them, and to be one of the “masters of accounting,” to weigh all his ways and to measure out his paths.

20 ונקי בלשון הגמ' [הגמרא] מדקדק במעשיו שעיי"כ [שעל ידי כך] יהיה בבחי' עכול כנפש שהטוב יקבל למזון ולשובע והפסולת המעורב תערוכת זר ופסולת ידחה לחוץ.

In the language of the Gemara this is called “meticulous in his deeds.” Through this there will be a kind of digestion in the soul: the good it will take in as food and satisfaction, and the waste mixed in — a foreign admixture and refuse — it will push outside.

וכן בענין בירורי המדות אוי"ר [אהבה ויראה] כל חד לפום מאי דמשער בלביי ושוקל במאזני שכלו כיצד היא האהבה האמיתית לה'.

So too in the matter of refining the emotive attributes (middos), love and awe: "each one according to what he measures in his heart," he weighs in the scales of his intellect what true love for G-d is.

21 וכיצד היא בחי' אתהפכא חשוכא כו' באמת לאמתו להיות מייגע א"ע [את עצמו] כיגיעת הנפש לבא למדרגה זו שיהיה נקבע בלבו באמת לאמתו בלי דמיונות כו'

And [he weighs] what the level of "turning darkness [into light]," etc., is in absolute truth — to weary himself with toil of the soul to come to this level, so that it is fixed in his heart in absolute truth, without imaginings, etc.

וכיוצא בזה כמה דרכים הידועים למבקשי ה' יבינו כל מאליהם שצריך לדקדק ולפשפש כו' ולהיות מייגע עצמו כו'.

And there are many ways like this, known to "those who seek Havayah," who "will understand everything" on their own: that one must scrutinize and examine, etc., and weary oneself, etc.

אך אח"כ יגיע לבחי' ומדרגת החלב.

But afterward he will reach the level and rank of milk.

כמו שהחלב עד"מ מגדל את הולד להיות אבריו נגדלים. כך בחי' החלב של תורה מגדל את מדותיו אהוי"ר [אהבה ויראה] כו' להיות לו אוי"ר [אהבה ויראה] היותר גדולים בגדלות המוחין

Just as milk, by way of analogy, makes the infant grow, so that his limbs grow, so the level of the milk of Torah makes his emotive attributes (middos), love and awe, etc., grow, so that he has the greatest love and awe, in the maturity of the intellect (gadlus hamochin).

(שהאברים הם המדות ועיקרם הם חג"ת [חסד גבורה תפארת] נה"י [נצח הוד יסוד] ובחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת] שבתוכן המקיימות אותן וכל א' מג' מיני בחינות אלו כלולה מכל הנ"ל הרי פ"א. וכל בחי' נחלקת לג' בחי' ראש תוך סוף הרי רמ"ג. ושרשם ה"ח [ה' חסדים] המגדילים הרי רמ"ח).

(For the limbs are the emotive attributes, chiefly Chesed, Gevurah, Tiferes, Netzach, Hod and Yesod, and the level of Chochmah, Binah and Daas within them, which sustain them; and each one of these three kinds of levels comprises all of the above, making 81. And each level divides into three levels, head, middle and end, making 243. And their root is the five Chasadim (kindnesses) that bring growth, making 248.)

וזהו רוחצות בחלב כו' שהחלב מרחיץ המדות ונהפכין ממהות למהות להיות נהפך לבו ונעשה כאיש אחר לגמרי בשינוי המדות כולן שוין לטובה.

This is “washed with milk,” etc.: the milk washes the emotive attributes, and they are transformed from one essence to another, so that his heart is transformed and he becomes like an entirely different person, with all his attributes changed, equally, for the good.

ומזה יומשך להיות לבן שינים שיהיה בהם בחי' לבנונית ובהירות בבירורי המדות בעילוי אחר עילוי עד רום המעלות בבחי' ראייה חושיית שלא ביגיעה יגיעת הנפש ויגיעת בשר רק מיד יגיע אליו כו'.

And from this will follow “white of teeth”: there will be in them the quality of whiteness and brightness in the refinement of the attributes, ascent after ascent, to the highest heights, in the manner of sensory sight — not through toil, the toil of the soul and the toil of the flesh; rather, it will reach him at once, etc.

וזה חכלילי כו' מיין כו' מחלב כו' ובחי' יין וחלב נעשה הכל בחי' חכלילי לי לי עד רום המעלות:

And this is “red,” etc., “from wine,” etc., “from milk,” etc.: the levels of wine and milk all become the level of chachlili — “for me, for me” — to the highest heights.

ביאור על הנ"ל

An Explanation of the Above

1 ביאור על הנ"ל

An explanation of the above.

2 לבאר הדברים הנאמרים למעלה ע"פ חכלילי כו'. הנה התורה נק' יין וחלב וכמו שכתוב ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב. ולהבין זה הנה צריך להבין ענין ב' בחי' אה"ר [אהבה רבה] ואה"ע [ואהבת עולם].

To explain the things said above on [the verse] "Chachlili," etc.: Now, the Torah is called wine and milk, as it is written, "And come, buy without money and without price, wine and milk." To understand this, one needs to understand the matter of the two levels, ahavah rabbah (great love) and ahavas olam (everlasting love).

אה"ר [אהבה רבה] היא הבאה מלמעלה אשר מאליה וממילא נפשו בוערת כתנור אש ואה"ע [ואהבת עולם] היא האהבה הבאה ע"י ההתכוננות ויש אהבה ג' הגדולה משניהם והיא הנקראת אהבה בתענוגים כו'.

Ahavah rabbah is [the love] that comes from above, whereby, of itself and as a matter of course, his soul burns like a fiery furnace; and ahavas olam is the love that comes through contemplation. And there is a third love, greater than both of them, which is called "love in delights" (ahavah be-taanugim), etc.

3 והנה ידוע שיש די שמות ע"ב [שם ע"ב] ס"ג [שם ס"ג] מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [שם ב"ן]. והנה שם ב"ן [שם ב"ן] נפל בשבירה ושם מ"ה [שם מ"ה] הוא המכרר.

Now, it is known that there are four Names: Av (72), Sag (63), Mah (45) and Ban (52). And the Name Ban fell in the shattering [of the vessels], and the Name Mah is the one that refines [it].

ואמנם תחלה מברר מלי דאצי הנקראת שם ב"ן [שם ב"ן] את רפ"ח נצוצין שבבי"ע כו' ואח"כ נמשך שם מ"ה [שם מ"ה] לברר שנית כו'.

However, first Malchus (sovereignty) of the World of Atzilus (Emanation), which is called the Name Ban, refines the 288 sparks that are in [the Worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah (Creation, Formation and Action), etc.; and afterwards the Name Mah is drawn down to refine a second time, etc.

4 וביאור הדברים הנה נודע דמלי דאצי יורדת בכל לילה בבי"ע לברר בירורים. וכמ"ש בזוהר אלף טורין דאכלה בהמה רבה ושתית לון בגמיעא חדא כו'.

The explanation of the matter: it is known that Malchus of Atzilus descends every night into Beriah, Yetzirah and Asiyah to carry out refinements. As is written in the Zohar: "A thousand mountains, which a great beast eats, and it drinks them in a single gulp," etc.

פ"י בהמה בגי' [בגימטריא] ב"ן [שם ב"ן] והיינו מלי דאצי המבררת נצוצין דתהו. להיות שכאשר נפלו הנצוצין בבי"ע ובנוגה הם מעורבים טו"ר [טוב ורע] ואינם בבחי' אלהות ומלי דאצי מבררת אותם שיתהפכו להיות אלהות.

Explanation: behemah ("beast") has the numerical value of Ban (52); that is, Malchus of Atzilus, which refines the sparks of Tohu. For when the sparks fell into Beriah, Yetzirah and Asiyah and into nogah, they are a mixture of good and evil and are not at the level of G-dliness; and Malchus of Atzilus refines them, so that they are transformed to become G-dliness.

5 ולכן שם ב"ן [שם ב"ן] נק' אה"ע [אהבת עולם] כי עולם מלי העלם והיינו האהבה שנתגלית מההעלם. שקודם התפלה היתה בהעלם ואחר כך ע"י התפלה נתגלית

Therefore the Name Ban is called ahavas olam, for olam ("world") is from the term he'elem ("concealment"); that is, the love that is revealed out of concealment: before prayer it was in concealment, and afterwards, through prayer, it is revealed.

ונמצא שאהבה זו היא באה מההתבוננות כו' וגם פ"י אהבת עולם שהתפעלות ואהבה זו נמשכת מבחינת העולם.

So it turns out that this love comes from contemplation, etc. And ahavas olam also means that this emotional arousal and love are drawn from the level of the world.

היינו כמו עד"מ האדם מתפעל להיות לו אהבה ע"י שרואה מופתים הפך הטבע כמו להפוך ממים לאש או מאש למים שיתהפך מהות אחד למהות אחר ע"י רואה גדולת ה' ית' ויגיע לו מזה אהבה לה'.

That is, as, by way of analogy, a person is moved to have love by seeing wonders contrary to nature, such as turning water into fire or fire into water, so that one essence is transformed into another essence; through this he sees the greatness of G-d, blessed be He, and from this, love for G-d comes to him.

6 ואהבה זו נק' אה"ע [אהבת עולם] שבאה ע"י סבה מבחי' העולם וכמו"כ [וכמו כן] למעלה הבירור נצוצות דשם ב"ן [שם ב"ן] שמברר בבי"ע נק' אה"ע [אהבת עולם] מפני שמבחי' עולם נברר להיות אלקות כו'.

This love is called ahavas olam because it comes through a cause from the level of the world. So too above: the refinement of sparks of the Name Ban, which refines in Beriah, Yetzirah and Asiyah, is called ahavas olam, because from the level of world [something] is refined to become G-dliness, etc.

משא"כ שם מ"ה [שם מ"ה] נק' אה"ר [אהבה רבה]. להיות ששם מ"ה [שם מ"ה] הוא בחי' אלקות בעצם (לא ממה שנתברר מבחי' עולם כמו שם ב"ן [שם ב"ן] שמברר בבי"ע והם נכללים בו.

This is not so with the Name Mah, which is called ahavah rabbah, since the Name Mah is the level of G-dliness in essence (not from what has been refined from the level of world, like the Name Ban, which refines Beriah, Yetzirah and Asiyah, and they are included in it.

והיינו ע"י ההתהפכות מרע לטוב כנ"ל שנכלל בשם ב"ן [שם ב"ן] ולכך נק' אה"ע [אהבת עולם] כמו שאדם מתהפך ע"י מופתים כו' כנ"ל).

That is, through the transformation from evil to good mentioned above, which is included in the Name Ban; and therefore it is called ahavas olam, just as a person is transformed through wonders, etc., as mentioned above.)

והוא המברר שם ב"ן [שם ב"ן]. וה"י [והרי זה] כדוגמת אה"ר [אהבה רבה]. דהנה ענין האה"ר [האהבה רבה] היא עד"מ האהבה אשר מאליו מתלהט שלכך נק' בלשון רבה. להיות שאה"ע [שאהבת עולם] הנה יש גם בזה לעומת זה.

And it [the Name Mah] is the one that refines the Name Ban. And this is like ahavah rabbah. For ahavah rabbah is, by way of analogy, the love that blazes up of itself, which is why it is called by the term "great" (rabbah); since in ahavas olam there is also "this opposite that."

ולכך אנו רואים שאעפ"י [שאף על פי] שבעת התפלה הי' [היה] לו אהבה והיא אה"ע [אהבת עולם] מ"מ אח"כ עוסק במילי דעלמא מפני שיש זלעו"ז [זה לעומת זה] ששניהם הם בחי' עולם זה עולם וזה עולם כו'

Therefore we see that although at the time of prayer he had love, which is ahavas olam, nevertheless afterwards he busies himself with worldly matters, because there is "this opposite that," since both of them are the level of world: this is "world" and that is "world," etc.

משא"כ בחי' אה"ר [אהבה רבה] להיותה מניצוץ אלקות עצמו אין שם זלעו"ז [זה לעומת זה] כו'. וכמו"כ [וכמו] למעלה שם מ"ה [שם מ"ה] הוא אלקות שלא ע"י בירור. כמו האה"ר [האהבה רבה] שבאה מאיליה מלמעלה.

This is not so with the level of ahavah rabbah: since it is from the spark of G-dliness itself, there is no "this opposite that" there, etc. So too above, the Name Mah is G-dliness not through refinement, like ahavah rabbah, which comes of itself from above.

7 והנה עכ"ז [עם כל זה] הרי האה"ר [האהבה רבה] שנק' מ"ה [שם מ"ה] מתלבשת באה"ע [באהבת עולם] הנק' ב"ן [שם] לבקר בירור שני כו' אבל אהבה ג' והיא הנק' אהבה בתענוגים שהוא ענין שם ע"ב [שם ע"ב] אינה מתלבשת כלל לא באה"ר [באהבה רבה] ולא באה"ע [באהבת עולם] כו':

Now, despite all this, ahavah rabbah, which is called Mah, does vest itself in ahavas olam, which is called Ban, to carry out a second refinement, etc. But the third love, which is called "love in delights," which is the matter of the Name Av, does not vest itself at all, neither in ahavah rabbah nor in ahavas olam, etc.

8 אך הנה המשכת שם ע"ב [שם ע"ב] אהבה בתענוגים. הוא כאשר נתחברו יחדיו אה"ר [אהבה רבה] ואה"ע [ואהבת עולם] שם מ"ה [שם מ"ה] ושם ב"ן [שם ב"ן] אזי ממשיכים גם שם ע"ב [שם ע"ב]. הגם שהוא גבוה משניהם כו'.

However, the drawing down of the Name Av, love in delights, is when ahavah rabbah and ahavas olam, the Name Mah and the Name Ban, have joined together; then they draw down the Name Av as well, even though it is higher than both of them, etc.

וביאור הדברים הנה ידוע שיש בכל עולם דאצי' בי"ע ע"ס [עשר ספירות] ועולמות והיכלות.

The explanation of the matter: it is known that in every world, Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah, there are ten Sefiros, and worlds and chambers (heichalos).

9 והנה ע"ס [עשר ספירות] הם הם אלקות שאינו צריך להתברר והיינו כענין שם מ"ה [שם מ"ה] כידוע. ועולמות והיכלות הם צריכים להתברר בכדי להתכלל בע"ס [בעשר ספירות] שהוא אלקות ממש.

Now, the ten Sefiros are themselves G-dliness, which does not need to be refined; and this is like the matter of the Name Mah, as is known. But the worlds and chambers need to be refined in order to be included in the ten Sefiros, which are actual G-dliness.

והיינו ע"י הבירור דב"ן [דשם ב"ן] שנכללים בו הבירורים דעולמות והיכלות ואחר כך נמשך שם מ"ה [שם מ"ה] להתלבש בב"ן [בשם ב"ן] לברר שנית כו'. וזהו ענין יחוד הוי' אלהים שהם דו"נ [דכר ונוקבא] מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן].

That is, through the refinement of Ban, in which the refinements of the worlds and chambers are included; and afterwards the Name Mah is drawn down to vest itself in Ban, to refine a second time, etc. And this is the matter of the union of Havayah [and] Elokim, which are male and female, Mah and Ban.

והנה כתיב זכר ונקבה בראם ויברך אתם כו' ומבואר בזהר הטעם דקוב"ה [דקודשא בריך הוא] לא שרי באתר פגימא אלא באתר שלימא כו'.

Now, it is written, "Male and female He created them, and He blessed them," etc.; and the reason is explained in the Zohar: that the Holy One, blessed be He, does not dwell in a flawed place, only in a complete place, etc.

והענין מפני שכאשר מתכללים ב' בחינות דו"נ [דכר ונוקבא] ע"כ מעוררים בחינת הגבוה מערך שניהם [וכענין החופה שנכנסים] בו חתן וכלה להיות שבאים שניהם דו"נ [דכר ונוקבא] ע"כ בא שם הגילוי גם מבחי מקיפים כו').

The point is that when two levels, male and female, are included in one another, they therefore arouse the level that is higher, beyond the measure of both of them (like the matter of the chuppah, which groom and bride enter: since both of them, male and female, come [there], therefore the revelation there comes also from the level of the encompassing [lights] (makifim), etc.).

והיינו ע"י שכאשר שם ב"ן [שם ב"ן] מברר ב"ע ואז מעלה אותם מ"ן [מ"ן נוקבין] לשם מ"ה [שם מ"ה] והוא נמשך לברר כו'.

That is, through [the fact] that when the Name Ban refines Beriah, Yetzirah and Asiyah, it then raises them as mayin nukvin ("feminine waters") to the Name Mah, and it [Mah] is drawn down to refine, etc.

ואח"כ כששניהם מתלבשים זה בזה בחי' יחוד הוי"ה אלהים אזי נמשך גם שם ע"ב [שם ע"ב] הנק' אהבה בתענוגים.

And afterwards, when both of them vest themselves in one another, the level of the union of Havayah [and] Elokim, then the Name Av, which is called "love in delights," is drawn down as well.

וזהו זכר ונקבה בראם. היינו דכר שם מ"ה [שם מ"ה] ונוק' [ונוקבא] שם ב"ן [שם ב"ן] ואזי ויברך אתם המשכת החכמה שם ע"ב [שם ע"ב] הנק' ברוך כו'.

And this is [the meaning of] "Male and female He created them": that is, the male (dechar), the Name Mah, and the female (Nukva), the Name Ban; and then "He blessed them": the drawing down of Chochmah (wisdom), the Name Av, which is called "blessed" (baruch), etc.

10 והנה ידוע שגילוי אור א"ס דעתיקא קדישא הוא בבחינת החכמה דאצי' להיותה בתכלית הבטול. והנה עתיק הוא על דרך משל בחינת תענוג כו'.

Now, it is known that the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) of Atika Kadisha (the Holy Ancient One) is in the level of Chochmah (wisdom) of Atzilus, since it is in utter self-nullification (bittul). And Atik is, by way of analogy, the level of delight, etc.

וכמו שאנו רואים גם כן שגילוי התענוג הוא בחכמה כאשר יגיע לו השכלה חדשה מהמשכיל שזהו ענין גילוי החכמה ממקורה אז יתענג ענג נפלא כו'

As we also see that the revelation of delight is in Chochmah: when a new insight comes to him from the intellect, which is the matter of the revelation of Chochmah from its source, then he delights with a wondrous delight, etc.

וכמו"כ [וכמו כן] גלוי אא"ס [אור אין סוף] ע"י [עתיק יומין] וא"א הוא בבחינת חכמה דאצי' שהוא שם ע"ב [שם ע"ב].

So too, the revelation of the Infinite Light of Atik Yomin and Arich Anpin is in the level of Chochmah of Atzilus, which is the Name Av.

ולכך נק' שם ע"ב [שם ע"ב] אהבה בתענוגים להיות שהוא גלוי תענוג עליון וזהו אהבה בתענוגים דייקא כו':

That is why the Name Av is called "love in delights": since it is the revelation of the supernal delight. And this is [why it is] "love in delights" specifically, etc.

11 וזהו חכלילי עינים מיין. וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] חכלילי כל חך הטועם אומר לי לי. וי"ל [ויש לומר] כפל הלשון לי לי.

And this is [the meaning of] "Chachlili einayim mi-yayin" ("His eyes are red from wine"). And our Sages, of blessed memory, said: "Chachlili: every palate (chech) that tastes says, 'For me (li), for me (li).'" Now, the doubled expression "for me, for me" needs to be understood.

אך הענין הוא שזהו ענין ב' עליות של ב' בחינות אה"ר [אהבה רבה] ואה"ע [ואהבת עולם] מ"ה [שם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] בע"י [בעתיק יומין] וא"א כנ"ל מפני שהן עולים בבחינת שם ע"ב [שם ע"ב] ששם גילוי עתיק ואריך כו'.

But the point is that this is the matter of two ascents of the two levels, ahavah rabbah and ahavas olam, Mah and Ban, into Atik Yomin and Arich Anpin, as mentioned above; for they rise into the level of the Name Av, where there is the revelation of Atik and Arich, etc.

12 וזהו חך הטועם אומר לי לי פירוש חך הטועם הוא בחינת חכמה דאצי' שנק' חך שם מ"ה [שם מ"ה] והוא בחינת טעמים שהם בשם ע"ב [שם ע"ב]

And this is [the meaning of] "the palate that tastes says, 'For me, for me'": the explanation is that "the palate that tastes" is the level of Chochmah (wisdom) of Atzilus, which is called "palate," the Name Mah, and it is the level of te'amim ("tastes"), which are in the Name Av.

כנודע שיש ד' בחי' טנת"א [טעמים נקודות תגין אותיות] כנגד ד' שמות ע"ב [שם ע"ב] ס"ג [שם ס"ג] מ"ה [שם מ"ה] ב"ן [שם ב"ן] וחכמה דאצי' היא בחינת חך הטועם היינו בחינת טעמים.

As is known, there are four levels, te'amim, nekudos, tagin and osiyos (cantillation notes, vowel points, crowns and letters), corresponding to the four Names Av, Sag, Mah and Ban. And Chochmah of Atzilus is the level of "the palate that tastes," that is, the level of te'amim.

וכמו עד"מ כאשר יטעום האדם איזה מאכל הנערב ומתוק מתענג מזה כמו"כ [כמו כן] בבחי' טעמים דחכמה יש שם גילוי עתיק כו'.

Just as, by way of analogy, when a person tastes some pleasant and sweet food he takes delight in it, so too in the level of the te'amim of Chochmah there is the revelation of Atik, etc.

וזהו חֵךְ הַטּוֹעֵם בַּחַי ע"ב [שם ע"ב] חֲכָמָה אֹמֵר לִי לִי הוּא בַחַי עֲלִיּוֹת אַה"ר [אהבה רבה] וַאֲה"ע [ואהבת עולם].

And this is [the meaning of] “the palate that tastes,” the level of Av, Chochmah, “says, ‘For me, for me’”: this is the level of the ascents of ahavah rabbah and ahavas olam.

13 והנה חכלילי עינים הם מ"ן. כי הנה ע"י שנכנס יין יינה של תורה יצא סוד.

Now, the red eyes (chachlili einayim) are “from wine.” For through “wine entering,” the wine of Torah, “a secret comes out.”

פ"י סוד היינו אה"ר [אהבה רבה] המסותרת שתצא מהעלם אל הגילוי להיות התלבשות אה"ר [אהבה רבה] מ"ה [שם מ"ה] באה"ע [באהבת עולם] ב"ן [שם ב"ן]. ועי"ז שניהם עולים ונכללים בחכמה. וזהו חכלילי כו' מ"ן.

The meaning of “secret” is the hidden ahavah rabbah, which is to come out from concealment into revelation, so that there be the vesting of ahavah rabbah, Mah, in ahavas olam, Ban. And through this both of them rise and are included in Chochmah. And this is [the meaning of] “Chachlili,” etc., “from wine.”

פ"י מה שח"ך הטועם אומר לִי לִי הַעֲלִיָּה דמ"ה [דשם מ"ה] וב"ן [ושם ב"ן] בע"ב [בשם ע"ב] זהו מ"ן שע"י שנכנס יינה ש"ת [של תורה] יצא סוד התלבשות מ"ה [שם מ"ה] בב"ן [בשם ב"ן] ועי"ז מעוררים שם ע"ב [שם ע"ב] להיות ח"ך הטועם כו'.

That is: what “the palate that tastes says, ‘For me, for me,’” the ascent of Mah and Ban into Av, this is “from wine”: for through the entering of the wine of Torah, “a secret comes out,” the vesting of Mah in Ban; and through this they arouse the Name Av to be “the palate that tastes,” etc.

14 והנה בַּחַי גִּילּוֹי זֶה דָּשֵׁם ע"ב [שם ע"ב] הוּא בַּשְּׁבֶת שֶׁהוּא עֵינִין מוֹחִין דַּאבָּא. וְהֵינּוּ גִּילּוֹי וְהַמְשַׁכֵּת עֲנַג הַעֲלִיּוֹן בַּחַי עֲתִיקָא קַדִּישָׁא בַּבַּחַי הַחֲכָמָה.

Now, the level of this revelation of the Name Av is on Shabbos, which is the matter of the intellect (mochin) of Abba (Chochmah). That is, the revelation and drawing down of the supernal delight, the level of Atika Kadisha, into the level of Chochmah.

וכמ"ש וקראת לשבת ענג להמשיך ולקרוא הענג בחכמה כו'. וכמ"ש במ"א ע"פ מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] כל האומר ויכלו בשבת כאלו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית כו'.

As it is written, "And you shall call the Shabbos a delight": to draw down and to call the delight into Chochmah, etc. And as is written elsewhere, on the saying of our Sages, of blessed memory, "Whoever says Vayechulu on Shabbos, it is as though he became a partner with the Holy One, blessed be He, in the work of creation," etc.

וזהו ג"כ כל כוונת האכילה בשבת להמשיך בחי' עתיק בחכמה כו'. אך הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] מי שטרח בע"ש [בערב שבת] יאכל בשבת.

And this, too, is the whole intent of eating on Shabbos: to draw down the level of Atik into Chochmah, etc. However, our Sages, of blessed memory, said, "One who toiled on the eve of Shabbos will eat on Shabbos."

וזהו חכלילי עינים כו'. פי' כי יש ב' בחי' בעינים הא' האדמומית והזהרורית שבעינים. והב' חוורין דעינא.

And this is [the meaning of] "Chachlili einayim" ("red eyes"), etc. The explanation: there are two aspects in the eyes: the first, the redness and the glow in the eyes; and the second, the whites of the eye.

15 והנה ענין האדמומית הוא בחי' ההתלהבו' ורשפי אש לאסתכלא ביקרא דמלכא כמ"ש הסבי עיניך מנגדי כו' דאינון מוקדין ליה בשלהובין דרחימותא כנודע.

Now, the matter of the redness is the level of fervor and flashes of fire, "to gaze upon the glory of the King," as it is written, "Turn your eyes away from me," etc., for they set Him ablaze with flames of love, as is known.

וכמו"כ [וכמו כן] הנה מבואר באדרא רבה כד ז"א מסתכל במצחא דאריך מקבל ש"ע [ש"ע (370)] נהורין ובפנים ק"נ נהורין כמה שכתוב כי יקרא ק"ן צפור לפניך כו'.

And similarly, it is explained in the Idra Rabba: when Z'eir Anpin (the emotive attributes) gazes at the forehead of Arich [Anpin], it receives 370 lights, and in the face (panim) 150 lights, as it is written, "If a bird's nest (kan, 150) chance before you (lefanecha)," etc.

והענין דהנה א"א שהוא הכתר הוא בחי' התחתונה שבמאציל וז"א הוא מקור לעלמין דבי"ע שלכך ז"א נקי עולם כמ"ש עולם חסד יבנה כו'.

The point is that Arich Anpin, which is Keser (the Crown), is the lowest level of the Emanator, and Z'eir Anpin is the source of the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah; that is why Z'eir Anpin is called "world" (olam), as it is written, "The world (olam) is built by kindness," etc.

ולכך הז"א מתלהב ליכלל למעלה באו"ס [באור אין סוף] בחי' א"א כו' (וכן עבודת האדם למטה לאסתכלא ביקרא דמלכא עיני תמיד אל ה' והיינו ההתלהבות ממטלמ"ע [ממטה למעלה] שהוא ע"י העינים דוקא)

Therefore Z'eir Anpin is aflame to be included above in the Infinite Light (Or Ein Sof), the level of Arich Anpin, etc. (And so too man's service below, "to gaze upon the glory of the King": "My eyes are always toward Havayah"; that is, the fervor from below to above, which is specifically through the eyes.)

והיינו האדמומית שבעינים שמורה על ענין ההתלהבות ורשפי אש כו'. וע"י ההסתכלות ז"א בבחי' התלהבות נמשך אח"כ השפע מא"א [מאריך אנפין] לז"א.

And this is the redness in the eyes, which indicates fervor and flashes of fire, etc. And through Z'eir Anpin's gazing in a state of fervor, the flow is afterwards drawn down from Arich Anpin to Z'eir Anpin.

וכמ"ש עין ה' אל יראיו כו' (והיינו מפני שהקדים תחלה עיני תמיד אל ה' והוא התלהבות ממטלמ"ע [ממטה למעלה]). וזהו מי שטרח בערב שבת כו'. עי"ז נמשך אח"כ אור השפע מלמעלה למטה להיות עין ה' כו'.

As it is written, "The eye of Havayah is toward those who fear Him," etc. (That is, because he first began with "My eyes are always toward Havayah," which is fervor from below to above. And this is "One who toiled on the eve of Shabbos," etc. Through this, the light of the flow is afterwards drawn down from above to below, so that there be "the eye of Havayah," etc.)

וזהו ענין ש"ע [ש"ע (370)] נהורין או ק"ן נהורין דמקבל ז"א מא"א [מאריך אנפין] היינו השפע מלמעלה כו' שהוא בחי' עינא דאיהו חוור כמ"ש באד"ר [באדרא רבא] (דקכ"ט ב' ובדף קל"ו ב') ואתסחן בחד חוורא דעינא טבא כו'.

And this is the matter of the 370 lights or the 150 lights that Z'eir Anpin receives from Arich Anpin, namely the flow from above, etc., which is the level of the eye that is white, as stated in the Idra Rabba (folio 129b and folio 136b): "And they are washed in the one whiteness of the good eye," etc.

והנה הראיה היא בחי' חיצוניות משא"כ שארי כחות כמו כח החכמה או המדות כו'

Now, sight is the level of the outer dimension (chitzoniyus), which is not so with the other powers, such as the power of wisdom (Chochmah) or the emotive attributes (middos), etc.

והענין כי להיות מסתכל במצחא דא"א ולקבל אח"כ גילוי האור משם א"א לקבל רק ע"י ראייה שהיא מבחוץ שאינה נכנסת לפנים.

The reason is this: since [Z'eir Anpin] is gazing at the forehead of Arich Anpin and afterwards receiving the revelation of light from there, it is impossible to receive [it] except through sight, which is from outside and does not enter within.

16 ולבן שינים הנה השינים מבררים כו'. והוא בחי' עבור בבטן אימא כמשל מדות שבשכל לראות בעין השכל מהות המדות ולדקדק ולפשפש בהן אם יש בהן תערובת כו'. וזהו בבטן אימא כו'.

"And white of teeth": now, the teeth refine, etc. And this is the level of gestation (ibbur) in the womb of Imma (Binah), like the analogy of the emotive attributes (middos) within the intellect: to see with the eye of the intellect the essence of the emotive attributes, and to examine and scrutinize them [to see] whether there is any admixture in them, etc. And this is "in the womb of Imma," etc.

17 ולמעלה בז"א תלת כלילין גו תלת כו' ומה שנתברר נעשה אצ"י ואלקות והפסולת נדחה לחוץ כו' וכן עד רום המעלות כו'

And above, in Z'eir Anpin, [there is] "three included within three," etc.; and what has been refined becomes Atzilus and G-dliness, and the waste is pushed outside, etc. And so on, up to the highest of heights, etc.

ואח"כ נעשה הגדלה בחלב שלאחר הלידה והגדלה זו שנמשך אור וחיות שיהיו המדות מאירים וברורים כו'.

And afterwards growth takes place through the milk that follows birth; and this growth is that light and life-force are drawn down so that the emotive attributes (middos) will be luminous and clear, etc.

18 וזהו ולכן שינים שהשינים עצמם נעשים לבנים מכח החלב שבשעת הבירור עדיין אינם לבנים מאחר שעוסק לראות ולפשפש כו'.

And this is [the meaning of] "and white of teeth": the teeth themselves become white by virtue of the milk; for at the time of refining they are not yet white, since one is occupied with looking and scrutinizing, etc.

והוא בחינת קטנות משא"כ לכן שינים שנעשו לבנים ומאירים כו'. שיש בירור אחר בירור כו'

And this is the level of katnus (smallness), which is not so with "white of teeth," [where the teeth] have become white and shining, etc.; for there is refinement after refinement, etc.

והכל הוא ע"י פותח את ידיך הוא בחי' י"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] שהם יודי"ן ווי"ן שערות וגומות שאבא יונק ממזל החי נוצר אותיות רצון כו'

And all of it is through "You open Your hand (yadecha)": this is the level of the thirteen tikkunim (adornments) of the beard, which are yuds and vavs, hairs and follicles; for Abba (Chochmah) draws nourishment from the eighth mazal, notzer, [whose] letters [are those of] ratzon (will), etc.

ועי"ז נעשה רצון גם לכל חי כו' והוא ע"י התו' [התורה] אבא שממשיך אור אבא על נפשו ואבא יונק ממזל החי כנ"ל ומתגלה בתוכה רצון שלמעלה מעלה כו'

And through this, will is brought about also "for every living thing," etc. And this is through the Torah, Abba, in that one draws the light of Abba upon his soul; and Abba draws nourishment from the eighth mazal, as mentioned above, and there is revealed within it [the soul] a will that is far above, etc.

ומשל יודי"ן ווי"ן כי היו"ד הוא צמצום האור בעור הפנים המכסה ואינו יוצא אלא דרך גומא. והוא"ו הוא המשכת השערות כו' וד"ל [ודי למבין]:

And the analogy of yuds and vavs: the yud is the tzimtzum (contraction) of the light in the skin of the face, which covers [it], so that it comes out only through a follicle; and the vav is the extension of the hairs, etc. And this is enough for one who understands.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/vayechi/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok